

Inez Uerz zwaait af

Waterkwartier polst studentenflats

Jouw naam stuurt je

In het lab van de superzonnecel

OR zoekt kiezers

Music Meeting ontstoft

WOX

Het geheim van
mijn stamkroeg

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

ASPERGETIJD !

....Zo, nu even genieten in onze Faculty Club Huize Heyendaal
Geert Groteplein 9,
Tel : 024 - 36 11282
E-mail: b.bouman@dac.ru.nl

Radboud Universiteit Nijmegen

Institute of Social Studies

Europe's Leading Centre

for Development Studies

www.iss.nl

MA in Development Studies

Starting every September for 15 months
with specialisations in:

- Children & Youth Studies
- Conflict, Reconstruction & Human Security
- Development Research
- Economics of Development
- Environment & Sustainable Development
- Governance & Democracy
- Human Rights, Development & Social Justice
- International Political Economy & Development
- Local & Regional Development
- Politics of Alternative Development
- Population, Poverty & Social Development
- Poverty Studies & Policy Analysis
- Public Policy & Management
- Rural Livelihoods & Global Change
- Work, Employment and Globalisation
- Women, Gender, Development

For more information go to www.iss.nl/Prospective-students or contact:

Student Office - Institute of Social Studies
P.O. Box 29776 - 2502 LT The Hague - The Netherlands
Telephone: +31 70 426 0460 • Fax: +31 70 426 0799
Email: student.office@iss.nl

 Ja,
ik wil een
baantje
en ik ben
handig
met
computers

Bij OGD werken ruim 700 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

040-2464055

info@ogd.nl

www.ogd.nl

Delft Amsterdam Utrecht
Eindhoven Enschede

KLEINE BOODSCHAP

Kleine boodschap: max. 20 woorden; Eenmalige plaatsing is gratis. Waarde aangeboden goederen max. €700,-; niet commercieel; geen betaalde banen en cursussen via rechtspersonen. Aanleveren uitsluitend via e-mail:

kleineboodschap@vox.ru.nl. Vol=vol

Gevraagd

Gezocht: **accordeonist(e) en koorleider/ster** voor een dames smartlappenkoor (25 pers., geen jongerenkoor) op dinsdag- of woensdagavond. Bel Marlou Majoor, 3611424 of 3552542.

Kamerkoor Mnemosyne zoekt **tenoren** voor uitdagende hedendaagse koormuziek. Contact: Noor van Bergen 06-26944761 noor.vanbergen@gmail.com

Ik ben bijna 18, spontaan, altijd in voor wat leuks. Heeft iemand een **ruime kamer**, max. €350,- beschikbaar? Babette, email: babs_bakker@msn.com

Aangeboden

Nog geen vakantieplannen? Doe een **vrijwilligersproject** in het buitenland, binnen Europa ook projecten met subsidie! Infomiddag zaterdag 30 mei, Utrecht. www.siw.nl.

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Allerlei
eetcafé

Culinair eten voor studentenprijzen!

3-gangen studenten menu € 11,95

3 gangen keuzemenu voor 19,- p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet

Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur

Eetcafé Allerlei

Regulierstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemerstraat, bereikbaar via Plein 1944 bij Doddendaal te zijstraat links)

Tel. 024 - 360 29 98

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

utn

Academische vertaal- en redactieservice

Wilt u een brief, artikel, proefschrift of andere tekst laten vertalen of corrigeren? Hebt u een professionele tolk nodig? Voor al deze diensten kunt u bij het UTN terecht.

Wat bieden wij?

- academische (medische, juridische, etc.) expertise
- zeer ervaren (native) topvertalers en -tolken
- snelle levering
- scherpe controle op de kwaliteit van elke vertaling
- service in vele talen
- geen btw

Hoe werkt het?

U mailt uw vraag of opdracht naar utntekstservice@let.ru.nl of belt met 024 - 361 14 25.

UTN, Erasmusplein 1
6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59
E utn@let.ru.nl
www.ru.nl/utn

Het UTN maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Inhoud

nummer 18 • jaargang 9 • 28 mei 2009

22

De zon is het nieuwe goud

Nijmeegse wetenschappers zoeken de perfecte zonnecel

John Schermer: 'Het ultieme doel? Onze eigen zonnecellen hier op het dak.'

10

Interview Inez Uerz neemt afscheid

Na zeven jaar SNUF stapt Inez Uerz in het vliegtuig naar Canada. Hoe blijkt deze bekende en soms gevreesde directeur terug op haar tijd temidden van het verenigingsleven?

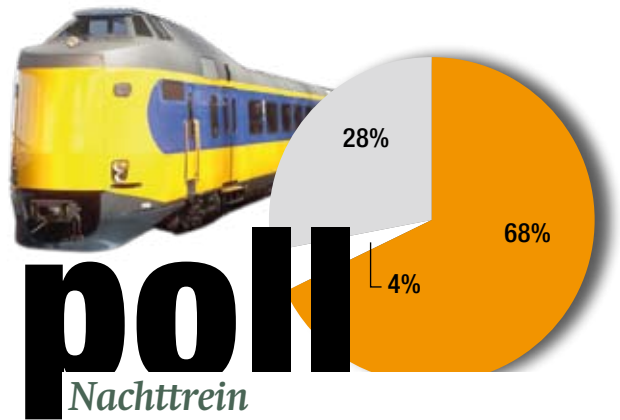
18

Reportage Studenten arrogante klootzakken?

Het Waterkwartier krijgt een studentenflat. Om de grootste angst van de bewoners weg te nemen, trekken de Waterkwartierders een avondje langs studentencplexen.

en verder

- 4 nieuws & opinie
- 8 nieuwsachtergrond
- 12 wetenschap
- 14 coververhaal
- 20 OR zoekt kiezers
- 26 cultuur
- 29 studentenraad
- 30 vox campus
- 32 backstage

Nachttrein

Studenten zijn een actie begonnen om een nachttrein tussen Utrecht en Nijmegen te laten rijden. Goed idee?

- Ja, ik zou er zeker gebruik van maken. 68%
- Nee, geen interesse. 4%
- Misschien voor af en toe. 28%

'Laatste kans voor Arabisch'

De doorstart van Arabisch bij de faculteit religiewetenschappen is de laatste kans voor de opleiding. Dat zei collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth in het overleg met de ondernemingsraad en de studentenraad. 'We kunnen wel heel sjiek blijven doen over het belang van zo'n opleiding, maar als niemand het wil studeren houdt het echt op.'

De toekomst van Arabisch staat al langer ter discussie. Twee jaar geleden kon opheffing van de piepkleine opleiding ternauwernood worden voorkomen door een ongebruikelijke financiële geste van het college. Onderdeel van het plan was dat de faculteit der Religiewetenschappen deels verantwoordelijk werd voor de opleiding. Die faculteit gaat de opleiding nu volledig onder haar hoede nemen. Gevolg voor

het curriculum is dat er minder nadruk op taal komt te liggen en meer op godsdienst en cultuur. | 20 mei 2009 | →

Recordopkomst voor verkiezingen studentenraad

De verkiezingen voor de studentenraad stevenen af op een recordopkomst. De percentages liggen op dit moment boven de curve van recordjaar 2007 toen 28,6 procent van de studenten zijn stem uitbracht. Het stembureau hoopt dit jaar de 30 procentgrens te doorbreken. In 2004 was de opkomst nog een schamele 13 procent. | 20 mei 2009 | →

Afkijken 2.0

Bij de economische faculteit van de VU Amsterdam mogen studenten tijdens tentamens niet meer naar het toilet, en worden professionele beveiligers ingezet om de orde te gaan bewaren. Grote boosdoeners zijn de iPod en iPhone die volgens de decaan gebruikt worden om de boel te 'belazeren'. | 20 mei 2009 | →

Kees Fens krijgt brug in Amsterdam

Ere wie ere toekomst: op zijn eerste sterfdag krijgt Kees Fens een eigen brug in hartje Amsterdam. Burgemeester Job Cohen – zelf eredoctor aan de Radboud Universiteit – zal op 14 juni 'brug 49' over de Keizersgracht omdopen tot de Kees Fensbrug.

| 8 mei 2009 | →

Roffelen mag

Parlementsleden roffelen steeds meer tijdens debatten, dat ontdekte geschiedenisstudent Quirijn Visscher. Tot ver in de jaren negentig was theateraal roffelen in de Tweede Kamer nog not done, maar die regel is nu overboord. Kamerleden tonen vaker hun emoties en daar hoort ook het geroffel bij. Sinds 2002, toen nieuwkomer LPF in de regering kwam, wordt er meer dan ooit geroffeld in de Kamer. | 26 mei 2009 | →

Wachten op de nachttrein

Filosofiestudente Sanne Bitter is een Hyves begonnen om een nachttrein in Nijmegen te krijgen. 'Een rondje Utrecht-Arnhem-Nijmegen-Den Bosch zou ideaal zijn.' Samen met AKKU en de politieke jongerenorganisaties DWARS, ROOD en de Jonge Democraten gaat Sanne bij de politiek pleiten voor de nachttrein.

| 19 mei 2009 | →

→ **HET HELE BERICHT LEZEN? GA NAAR VOXLOG.NL**

'Wat zonde van de taarten, ik zou ze liever opeten! :)'

Hermelijn stelt de ethiek van een taartengooiwedstrijd met Kluun aan de kaak.

| 25 mei 'Jacqueline op scherp' |

'Vet relaxed dat er zo veel mensen zijn die AKKURAATD helpen al die zetsels te halen!'

Voor **Matthijs** is de overwinning al bijna in de pocket

| 20 mei 'Campagnemoment van de dag: LSVb op bezoek' |

'Zorg er dan voor dat je niet alleen de kennis, maar vooral ook het inzicht van de studenten toetst!'

Anco met de oplossing voor het spiekprobleem

| 20 mei 'Afkijken 2.0: iPod als spiekbriefje' |

'Stomme provincie... Zullen we bij Brabant gaan?'

Vincent predikt bestuurlijke herindelings omdat Gelderland niet aan de nachttrein wil.

| 19 mei 'Wachten op de nachttrein' |

'Wat zijn studenten toch met een hoop zinnige dingen bezig.'

Jezelf in brand steken met een barbecue op Hoogevelde kan anders best leerzaam zijn **Pocahontas**.

| 15 mei 'Webgrazen week 20' |

→ **OOK RU-GEREN? GA NAAR VOXLOG.NL**

Nieuwbouw Rechten en Sociale Wetenschappen

Na de grootschalige nieuwbouwprojecten op de bètafaculteit verhuizen de hijskranen nu naar de andere kant van de campus. Het masterplan voor de zuidelijke campus, waar vooral de faculteiten rechten en sociale wetenschappen mee te maken krijgen, werd vorige week gepresenteerd.

De eerdere lange-termijnplannen om te bouwen op de parkeerplaats tussen het bestuursgebouw en het Spinoza (P6) blijken in alle stilte te zijn uitgewerkt tot een gedetailleerd ontwerp. De rechtenfaculteit is spekkoper in het masterplan. De faculteit krijgt een heel nieuw gebouw van vijf verdiepingen hoog dat de komende jaren verrijst op de plek van parkeerplaats P6.

De auto's die daar nu nog staan, verdwijnen in een ondergrondse parkeergarage met ruimte voor 500 voertuigen. Om de nieuwe rechtenfaculteit te kunnen bouwen, moet het Transitorium wijken. De voornaamste bewoner van dit gebouw, de afdeling DPO (personeelszaken), verhuist naar het Erasmusgebouw.

De faculteit der Sociale Wetenschappen neemt de vrijkomende gebouwen van rechten aan de Thomas van Aquinostraat in. De laagbouw van het Spinozagebouw (B-gebouw) komt dan vrij en wordt gesloopt. Op die plek komt een parkachtig plein dat een groene verbinding geeft tussen de Thomas van Aquinostraat en de nieuwe rechtenfaculteit. Sociale wetenschappen krijgt daarnaast een nieuw gebouw

ten zuiden van de Willem Nuyenslaan (het fietspad langs de bosrand).

Om de plannen te realiseren moet een stuk bos verdwijnen. Volgens directeur Universitair Vastgoed Hans van Haren is dat niet in strijd met de ambitie van een groene campus: "Met 'groen' denken we aan een parkachtig landschap met gras, perkjes en bomen. Dat neemt met deze plannen juist toe, mede door de bouw van een ondergrondse parkeergarage. Het stukje bos dat verdwijnt, is in feite productiebos en heeft nu nauwelijks een functie."

Voor de langere termijn staat ook het gebouw van tandheelkunde op het programma. Die opleiding verhuist straks naar een nieuw onderkomen aan de Kapittelweg. De locatie van het huidige gebouw is volgens het college echter een belangrijke: vanuit de St. Annastraat vormt het gebouw de entree van de campus en zou daarom een functie moeten krijgen die daarmee in overeenstemming is. Wat dat precies wordt, staat nog niet vast, maar de woorden 'congresfunctie' en 'theaterzaal' zijn inmiddels gevallen.

De volledige plannen worden binnenkort campusbreed bekendgemaakt. ★

Afkijken bij de buurman is passé, aan de VU in Amsterdam zetten studenten informatie gewoon op hun Ipod. De Amsterdamse economische faculteit verbiedt studenten daarom toiletbezoek tijdens tentamens. Typisch Randstad?

DORPSSSPOMP

Ralph
student medische biologie
"Nijmegen of Randstad, dat is mij om het even, het gaat denk ik vooral om intrinsieke motivatie. Op de bètafaculteit kies je bewust vijf jaar lang voor een studie die je leuk vindt, met spieken haal je die tentamens echt niet. Onze tentamens gaan om inzicht, niet om feitjes. Daarom is strenge controle ook niet nodig."

Linda
student Nederlands (foto)
"Nee, ik denk niet dat dit typisch iets voor de Randstad is, ik heb hier ook wel

studenten gezien die tijdens tentamens met mobieltjes aan het klooiën zijn. Op een gewoon mobieltje kun je ook sms'jes zetten met tekst of antwoorden. En er wordt ook veel afgekeken. Er is soms zo weinig ruimte tussen de tafeltjes dat het moeilijk is om niet af te kijken. Niet dat ik het zelf ooit gedaan heb, hoor."

Janneke
student psychologie
"Spieken via je mobiel? Nee, nog nooit van gehoord. Ik vind frauderen sowieso meer iets voor de middelbare school."

Rob de Krom
hoofd Onderwijsbureau economie- en bedrijfswetenschappen VU Amsterdam
"In Maastricht hebben ze ook beveiligers, dus nee, wij zijn niet de enige. Wel is het zo dat de VU erg is gegroeid qua aantallen studenten. Bij een tentamen economie zitten 600 studenten, dan moet je iets doen om de orde te handhaven. En de tijden zijn ook veranderd, nagenoeg elke student heeft hier een Ipod, Blueberry of een ander digitaal snuffje waar je héél interessante dingen mee kunt doen."

Antoon Quaedvlieg
hoogleraar Handels- en economisch recht
"Bij rechten zijn maatregelen genomen vanwege fraude met wetboeken. Studenten krabbelden daar van alles in. Spieken via Ipod hebben wij nog niet gesignaleerd. In de periode tussen januari en maart 2009 zijn bij de examencommissie drie gevallen van fraude bekend en dit was telkens 'reguliere' fraude door middel van bijschrijvingen of het te laat inleveren van een tentamen."

**BELLEN
MET**

Klaas de Vries
bijzonder hoogleraar bij parlementaire geschiedenis

Oud-minister en PvdA-senator Klaas de Vries wordt 1 juni benoemd tot bijzonder hoogleraar 'De praktijk en cultuur van het Nederlandse parlement' aan de Radboud Universiteit.

Wat trekt u aan om deze klus te beginnen?

"Ik vind het een uitdaging om bij alle theorie ook een element van ervaringsdeskundigheid in te brengen. De politiek loopt tenslotte nooit volgens het boekje. Ik kan daar met mijn ervaring van binnenuit iets over vertellen."

Er zijn nogal wat bijzonder hoogleraren die hun naam aan een universiteit verbinden maar verder weinig op komen dagen. Wat voor hoogleraar wordt u?

"Nou, ik ben van plan dit zeer intensief te gaan doen. Mijn benoeming is één dag per week voor drie jaar en ik ben gewoon van plan te komen hoor. Ik vind het ontzettend leuk om dit te gaan doen. Ik hoop ook dat men over drie jaar zegt: deze leerstoel heeft echt een toegevoegde waarde gehad."

Wat wilt u inhoudelijk bijdragen?

"Inzicht in wat er bij de politieke besluitvorming komt kijken. Het is geen leerstoel 'Klaas de Vries, wat heeft-ie allemaal meegemaakt'. Ik ben vrij lang in het politieke proces geweest, maar ik ben een van de velen. Het gaat er mij vooral om dat studenten het idee krijgen: hier ben ik met de Haagse werkelijkheid bezig."

Nevenfuncties nauwelijks openbaar

Wetenschappers van de Radboud Universiteit lijken geen haast te maken met het openbaren van hun nevenfuncties. Sinds het online registratiesysteem twee maanden geleden werd geopend, hebben ruim tweehonderd van de drieduizend wetenschappers er gebruik van gemaakt.

De discussie over nevenfuncties werd vorig jaar actueel toen een Wageningse professor een pleidooi hield voor melk, terwijl hij later verbonden bleek te zijn aan Campina. Minister Plasterk kwam daarop met het verzoek aan de universiteiten om nevenfuncties openbaar te maken. Ondanks de reserves van een deel van de academische wereld, gingen de universiteiten overstap. Een openbaar online te raadplegen register was een van de toezeggingen. Op basis van vrijwilligheid, maar de colleges van bestuur zouden 'bevorderen' dat de wetenschappers hun relevante nevenfuncties zouden vermelden. Bij de Radboud Universiteit kregen ook de decanen daar-

bij een rol. Des te opmerkelijker is het dat van de negen Nijmeegse decanen alleen Corjo Jansen van rechten zelf zijn nevenfuncties heeft prijsgegeven. Ook bij rector magnificus Bas Kortmann, die naast zijn bestuursfunctie het hoogleraarschap bekleedt, is de pagina met nevenfuncties nog blanco. ★

in de media

"Hoewel de vrijheid om te dragen wat je wilt, oneindig veel groter is dan decennia geleden, lopen we allemaal in een spijkerbroek rond. Mannen in een rok is nog steeds een taboe."

Cultuurwetenschapper Anneke Smelik in *De Gelderlander*

voor&tegen

De Universitaire Studentenraad (USR) heeft te weinig machtsmiddelen om invloed uit te oefenen.

De (on)macht van de USR

Jaap Jaspers
Onafhankelijk USR-lid

"In feite zijn we een gekozen groep studenten die voorgekoekte besluiten onder de neus geschoven krijgt en deze voorziet van commentaar, wat vervolgens ter kennisgeving aangenomen kan worden. We hebben nog maar op twee belangrijke punten instemmingsrecht: het Studentenstatuut en de Fondsregeling. Als de USR fundamenteel van mening verschilt met het college, hebben we geen poot om op te staan. De raad is verworpen tot een klankbord, dat alleen slim schipperend nog iets van studenteninvloed in het beleid kan laten terugkomen."

Maike Verhoek
Voorzitter van de USR

"Onze formele macht is misschien klein, maar ik denk dat we succesvol gebruik maken van onze informele macht. Voordat een voorstel in de gezamenlijke vergadering komt, hebben wij er allang over van gedachten gewisseld met de betreffende beleidsmaker. Een voorbeeld. Toen er klachten waren over de studentenpsychologen ben ik op de afdelingsdirecteur afgestapt en hebben we samen gezocht naar een oplossing. Die is er nu. Als je initiatief toont, kun je volgens mij als USR veel bereiken."

Het geheim van stinkende vloeren

Als ik de boeken van naamgenoot A.F.Th. mag geloven, waren Trianon en De Tempelier in de jaren zeventig kroegen met een grote aantrekkingskracht op studenten. Eind jaren tachtig/begin jaren negentig regeerden 't Haantje, De Stoof en De Fuik als populaire studentenkroegen. Anno 2009 zijn het weer andere cafés die aan de studenten-kroegwetten voldoen: Piecken, Billabong, Bascafé en Twee Keer Bellen. En nog steeds *golden oldie* De Fuik. Waarom

zijn het momenteel nou juist deze kroegen waar studenten op af zwermen? Wat is de gouden formule? Wat blijkt uit het artikel in deze *Vox*: een vereiste is in ieder geval dat je een kroeg moet kunnen ruiken. De vloer moet leven. Het bier mag in de poriën zitten. 2010 zou wel eens het grote comebackjaar van 't Haantje kunnen worden. ★

Chris-Jan van der Heijden / hoofdredacteur *Vox*

Verslaafd

Het is mij ook wel eens overkomen, tijdens het surveilleren. Dat zo'n meisje de hand op stak, dat ik dan stilletjes op haar toeliep, en dat ze dan fluisterde, timide en beschaamd, met samengeknepen lipjes en beentjes: "Mevrouw, mag ik naar de wc?" "Ach, kind, ga maar gauw," zei ik dan, want je moet er toch niet aan denken dat je bij het surveilleren ook nog moet dweilen.

Nu hoor ik dat ze dat op de VU aan banden hebben gelegd. Op de VU mag je niet meer drinken tijdens een tentamen. Dan hoef je ook niet meer naar de wc en dat voorkomt fraude. Want op de wc raadplegen VU-studenten hun i-podje. Ze doen aan piesend spieken. Tja, dat de wc een oord van sjoemelarij en zwendel is, is geen nieuws. In mijn tijd schreven we de binnenkant van onze bh's en slipjes vol, wij hadden geen i-pod nodig. Maar daar gaat het niet om. Wat mij stoort is de onzindelijke redenering. Er wordt gespiekt op de wc, dus we verbieden het drinken. Ze bieden regelmatig gelegenheid tot onzedelijk gedrag, dus we sluiten alle parkeergarages. Je loopt het risico dat er een vogel op je bril schijnt, dus je blijft de rest van je leven binnen. Dat werk.

In plaats van dat ze bij de VU eens ferm met de vuist op tafel slaan: het is niet vanwege het spieken dat je wc-uitstapjes moet verbieden, maar OMDAT HET EEN TENTAMEN IS. Tentamens moeten weer Spartaans worden. Streng, formeel en angstaanjagend. Weg met de waterflesjes en de fruithapjes. Ik ben voor het verbieden van bifiworstjes, chocoladewafels, vitaminepilletjes, sukadelapjes, barbecues, en wat er niet zoal een tentamenzaal wordt binnengesjouwd. Ook geen gelukspoppetjes, pluchen beren, boeddha- of mariabeeldjes, massageoliën, nagelvijseltjes of mascara. Niks. Kale kennis, dat is wat je mee mag nemen. En inzicht. Plassen en poepen doe je maar thuis.

"Maar Mevrouw, ik moet echt heel nodig!" Het lijkt me heerlijk om dan te kunnen zeggen: "Dan doe je maar een luier om." *

"Als hoogleraar Strafrecht wil ik voorzichtig zijn met uitspraken over het auteursrecht, maar het zou mij hogelijk verbazen als de Noordwijkse jongen die Tinkebell toevoegde: 'sterf hoer ik ga zorgen dat jij urenlang gaat lijden' een succesvolle onrechtmatige daadactie zou kunnen starten omdat zij zijn liefde voor Jan Jans en de kinderen bekend maakte."

Ybo Buruma mengt zich met een ingezonden brief in het *NRC* in de discussie over de bundel hatemails van kunstenares Tinkebell.

Studentonderscheiding voor Leoné en Kelei

Succes is een keuze! Dat lijkt het motto van Frank Leoné, die tijdens de Diesviering één van de twee studentonderscheidingen in ontvangst mocht nemen.

Wij lezen in het juryrapport: twee bachelors, twee masters, hoge cijfers, vicevoorzitter USR, voorzitter studieverenging, assessor. De meeste studenten hebben twee levens nodig voor zo'n lijst. Hoe kan dit?

"Het allemaal leuk vinden, denk ik. Ik vind het geweldig om dingen te leren. En ook mijn activiteiten in het verenigingsleven en de me-

dezeggenschap doe ik met veel plezier. Ik geloof ook oprecht dat je er wat mee kunt bereiken. In die zin mag je me een naïeve wereldverbeteraar noemen."

Waar haal je de tijd vandaan?

"Een kwestie van buiten je eigen referentiekader durven denken. Een opleiding wordt geacht een full time bezigheid te zijn en veel studenten nemen dat dan ook als maatstaf. Terwijl uit de feitelijke tijdsinvestering vaak blijkt dat er eigenlijk nog een heleboel ruimte overblijft. Ik ben ervan

overtuigd dat meer studenten een dubbele studie zouden kunnen doen en tegelijkertijd een paar bestuursfuncties vervullen."

Interessante stelling op een moment dat verenigingen bij Plasterk de noodklok luiden over het gebrek aan studentbestuurders.

"Ik heb ook wel mijn twijfels bij de bewering dat toenemende studiedruk studenten ervan weerhoudt om een bestuursfunctie te vervullen. Kijk naar een faculteit als FNWI waar genoeg studentbestuurders zijn, terwijl het aantal studie-uren daar flink hoger ligt dan bij andere faculteiten. Je kunt studenten best tot betere prestaties aanzetten zonder dat verenigingsbesturen meteen droog hoeven te vallen. Op dat punt sta ik aan de kant van Plasterk."

Naast Frank Leoné kreeg ook Kon Kelei een studentonderscheiding. Kelei werd geboren in Zuid-Soedan, werd op vijfjarige leeftijd bij zijn ouders weggehaald en heeft jarenlang in een militair jongenskamp gewoond. Hij was een kindsoldaat. In 2000, op zeventienjarige leeftijd, ontvluchtte hij Soedan. In 2005 schreef hij zich als student Internationaal en Europees recht in bij de Radboud Universiteit Nijmegen. *

cartoon

Geweerd van de campus

In de zaak Frank K. vaardigde het universiteitsbestuur deze maand een campusverbod uit. Hoe vaak komt zo'n verbod eigenlijk voor op de Radboud Universiteit en wanneer wordt dit krachtige wapen ingezet? *Vox* zet de campusverboden uit het verleden op een rijtje en raadpleegt jurist Henny Sackers.

Student geschiedenis Frank K. haalde deze maand het nieuws na zijn bedreigingen, via e-mail, aan bestuur en leden van geschiedenisvereniging Excalibur, waarna hij een campusverbod kreeg opgelegd. Om het verbod te begrijpen, dien je af te dalen in de krochten van de universiteitsreglementen, waarin in artikel 7 van de structuurregeling een korte passage staat over 'degene die de orde ernstig verstoort'. Deze man of vrouw kan de toegang tot gebouwen en terrein worden ontzegd, 'als regel voor de tijd van ten hoogste een jaar'. Maar hoe gaat dat in zijn werk? Waarom is een veel te scherp gestelde e-mail een 'ernstige verstoring van de orde'? Wie bepaalt de grens? En hoe kan een maatregel voor de 'duur van een jaar' toch uitmonden in levenslange verboden, zoals bij vijf van de zes bij *Vox* bekende gevallen?

Wie de vragen voorlegt bij het college van bestuur wordt doorverwezen naar de juridische afdeling, die niet verder wil gaan dan een korte toelichting van de regeling zelf. Ook de vraag of het sinds 2000 bij de genoemde zes gevallen is gebleven, vangt bot. Hierover 'wenst het college geen mededelingen te doen'. Spraakzamer is hoogleraar Bestuursrecht Henny Sackers, de deskundige op het gebied van dit soort verboden en als zodanig ook een vraagbaak van het college over een op te leggen campusverbod. Is het lijstje campusverboden van *Vox* uitputtend? Nee. Ten minste één geval van "seksuele intimidatie tussen studenten onderling" kan worden toegevoegd, en ook houdt de lijst geen rekening met enkele voorwaardelijk opgelegde verboden. Ook Sackers moet spaarzaam zijn met informatie over de campusverboden. De bij *Vox* bekende gevallen geven een

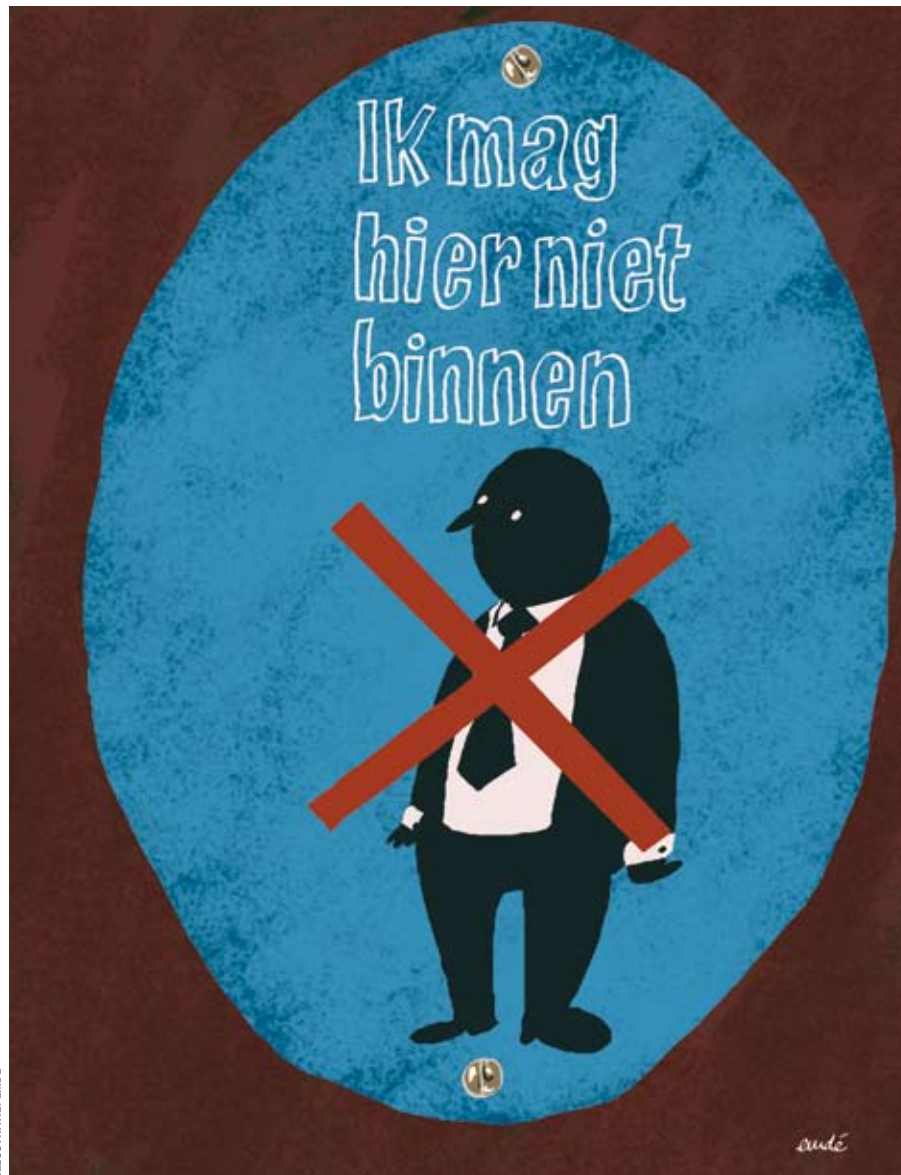
ritme van één per jaar. "Dat ligt ook dicht bij mijn beleving", zegt Sackers. Daarnaast bestaat er nog een aantal beperkte gevallen, zoals het verbod om 's avonds de UB te betreden. Sackers schat ook het aantal van dit soort verboden gemiddeld op één per jaar.

Nauwkeurige procedure

Dat het college gerechtigd is tot zo'n verstrekende maatregel staat buiten kijf, legt Sackers uit. "Het college van bestuur heeft als eigenaar van terrein en gebouwen de privaatrechtelijke bevoegdheden om mensen te weren. Net als thuis. Dan bepalen we ook zelf wie wel en wie niet naar binnen mogen." Het probleem van een universiteit is dat ze "niet zo maar de deur dicht kan doen". Mocht een beschuldigde toch de campus betreden, is volgens Sackers sprake van lokaalvredebreuk en kan de politie worden ingescha-

keld om de orde te herstellen. Of op de bureaus van portiers en gebouwenbeheerders foto's liggen van de veroordeelde personen, weet hij niet. "Er zal wel iets dergelijks zijn geregeld, anders kun je zo'n verbod natuurlijk niet effectief handhaven." Een huiseigenaar kan niet alles doen wat hem belieft. Ook het college kan niet zomaar een verbod uit de kast trekken. Het is omkleed met een nauwkeurige procedure, weet Sackers. Zo wordt de betroffene persoon gehoord door het bestuur, en kan hij altijd in beroep gaan tegen de maatregel bij het landelijke College van Beroep Hoger Onderwijs. Ook dient het bestuur zijn besluit "duidelijk en schriftelijk te motiveren". En altijd geldt als bovengrens dat de orde op evenwichtige manier gehandhaafd moet worden, lees: een paar harde woorden kunnen geen aanleiding zijn voor een campusverbod.

ILLUSTRATIE: ENDE

Campusverboden

Wie werd de afgelopen jaren de toegang tot de campus tijdelijk, voorgoed of plaatselijk ontzegd?

Wanneer Mei 2000

Wie Paul Voestermans, medewerker bij psychologie

Type campusverbod Tijdelijk, voor de duur van een onderzoek Betreft Faculteit der Sociale Wetenschappen

Bij de procedure voor de bezetting van de leerstoel Cultuur- en Godsdienstpsychologie neemt Voestermans als lid van de benoemingscommissie afstand van de beoogde kandidaat Jacques Janssen. Deze vertrouwelijke informatie komt op straat te liggen. Toenmalig decaan Jan Gerris vreest een 'gespannen werkverhouding' tussen Voestermans en de uiteindelijk benoemde Janssen, en ontzegt Voestermans de toegang tot de faculteit. Het verbod draagt een tijdelijk karakter, maar is nog steeds van kracht.

Wanneer Maart 2005

Wie Jasper K., student bij sociale wetenschappen

Type campusverbod Levenslang Betreft Hele campus

Jasper K. krijgt een negatief bindend studieadvies van zijn studietoelcoördinator. Op 1 maart scheidt hij de desbetreffende studiebegeleider een dubbele kaakbreuk. Er was sprake van een langlopend conflict tussen de student en zijn opleiding. K. wordt na dit incident definitief verwijderd uit het studentenbestand en krijgt door de rechter 2,5 jaar cel waarvan een half jaar voorwaardelijk opgelegd. In november 2005 wordt hij opnieuw veroordeeld tot tbs met dwangverpleging, dit keer vanwege het jarenlang stalken van zijn buurmeisje. Jasper K. lijdt aan het syndroom van Asperger.

Wanneer Juni 2006

Wie Norbert de Jonge, student orthopedagogiek.

Type campusverbod Levenslang Betreft Hele campus

De Radboud Universiteit verwijderd Norbert de Jonge van de opleiding omdat hij zich als pedofiel kenbaar heeft gemaakt, zowel als secretaris van de politieke partij PNVD, die zich inzet voor ruimte voor pedofielen als in de media en op de faculteit sociale wetenschappen. Het universiteitsbestuur vindt dat een pedofiele student orthopedagogiek inbreuk doet op het vertrouwensklimaat tussen volwassenen en kind. De Jonge spant een rechtszaak aan tegen de universiteit – die hij verliest.

Wanneer Voorjaar 2008

Wie Student taalwetenschap

Type campusverbod Levenslang Betreft Hele campus

Wegens het bedreigen en herhaaldelijk lastigvallen van een medewerker van schoonmaakbedrijf Asito op de campus krijgt een student taalwetenschap een campusverbod opgelegd. Het gaat om een eerwaakwastie: de student was de ex van het slachtoffer.

Wanneer Mei 2009

Wie Frank K, student geschiedenis

Type campusverbod Tijdelijk, tot 1 september dit jaar

Betreft Hele campus

Wegens het digitaal bedreigen van het bestuur en enkele leden van de geschiedenisvereniging Excalibur, krijgt Frank K. een campusverbod opgelegd. Over de aard van de bedreiging is niets bekend gemaakt.

Hoe zit het met die levenslange verboden, waar één jaar de regel is? "Dit sluit niet uit dat het college van bestuur een levenslang verbod kan opleggen. De regel van één jaar dwingt het college om goed na te denken en geen disproportionele maatregelen te nemen." En wanneer het college bij relatief kleine vergrijpen

toch een levenslang verbod oplegt, kan de student of medewerker altijd naar het beroepscollege stappen of een kort geding aanspannen. "En dan denk ik dat hij een redelijke kans heeft om zo'n zaak te winnen." *

Tekst: Anne Dohmen en Paul van den Broek

Collegerituelen

Van de geschiedeniscolleges die ik volg in Madrid is het donderdag- en vrijdagochtendcollege mijn favoriet. 'Bevolking, economie en samenleving in de Spaanse middeleeuwen, van de twaalfde tot de vijftiende eeuw.' Normaal gesproken ontmoet je op deze universiteit vrijwel altijd een aantal Erasmusstudenten, maar bij dit college ben ik de enige vreemde. Dat wordt gewaardeerd, de professor etaleert graag wat extra kennis over de Spaanse relatie met Los Países Bajos.

Vooral de strenge vorm van het college spreekt me aan. Hoewel soms oncomfortabel, biedt het een interessante ervaring. Het ritueel is als volgt: de professor arriveert en terwijl wij in stilte wachten, neemt hij plaats achter het bureau op de verhoging. Dan steekt hij van wal, anderhalf uur lang spreekt hij ononderbroken. De studenten noteren als bezetenen, het krassende geluid van hun penen valt precies samen met zijn stem; is hij stil dan zij ook. Ondanks zijn hoge leeftijd heeft de professor iets onaantastbaars, zoals hij daar onbewogen zit in zijn bronzen pak als een sculptuur. Voor mij als Erasmusstudent is ieder Spaans college vermoeiend en dat geldt voor dit college dubbel. In niets lijkt het op de colleges zoals ik ze in Nijmegen gewend ben. Geen Powerpoint, geen interactie, geen pauze, geen medelijden. Er is weinig houvast, enkel die intonatieloze stem. Halverwege het college verdwaal ik dan ook meestal. De woorden van de professor veranderen in klanken en van klanken in een ruis. Ik doe nog alsof ik aantekeningen maak, maar ik ben ineens zo moe. Dan geef ik me over aan een bedwelming en laat mijn aandacht verslappen. Die oude bank waar ik me als lange Hollander in heb geperst en die prachtige wolkenpartij die door het venster wordt ingekaderd, het wordt allemaal onderdeel van een roes.

Een oneindigheid later is de ruis van die stem opeens gestopt en schrik ik wakker. "Morgen is het festivo en is er dus geen college",

pik ik nog net op. Dat verstond ik natuurlijk wel. *

Internationalisering in progress

Jaap Godrie, vierdejaars student geschiedenis aan de Radboud Universiteit, schrijft elke *Vox* over zijn studie van een half jaar aan de universiteit Complutense in Madrid

Student in Madrid

Inez Uerz
‘Ik heb harde noten moeten kraken’

Zeven jaar stond ze aan het roer van Stichting Nijmeegs Universiteits Fonds (SNUF), dat onder meer subsidie verstrekt aan studentenverenigingen en studenten die naar het buitenland willen. Een bekend en soms gevreesd gezicht in het Nijmeegse verenigingsleven. Op 5 juni stapt Inez Uerz (43) in het vliegtuig naar Canada.

1 *Voor de liefde. Of had je het na zeven jaar SNUF wel gezien?*

“Ik begon twee jaar geleden al uit te kijken naar iets nieuws. Vier, vijf jaar ergens werken vind ik een hele tijd.”

2 *SNUF is, sinds jouw komst, meer een fonds voor studenten en minder voor andere universitaire zaken geworden. Was dat ook jouw missie?*

“Ik heb vanaf het begin geprobeerd een fonds van studenten te maken, in plaats van voor. Studenten moeten meedenken. Het contact met hen vond ik altijd het leukste aan mijn werk. De positie van SNUF is bijzonder: zowel tussen als boven de studenten. Vanuit die laatste positie hadden wij het overzicht, en hebben we ervoor gezorgd dat verenigingen meer zijn gaan samenwerken. De distantie tussen de verenigingen en SNUF is ook verkleind door verenigingen meer verantwoordelijkheden te geven. Studenten moeten over vijf jaar ook hun eigen hypotheek kunnen regelen.”

3 *Maar je hebt, als directeur, ook veel moeten hakken: je relatie met de verenigingen kan toch niet alleen maar leuk zijn geweest?*

“De eerste keer dat ik een nieuw verenigingsbestuur ontmoet, is vaak bij de toewijzingscommissie die subsidievragen beoordeelt. De tweede keer dat ik ze zie, is ofwel bij een lustrum, ofwel bij een probleemsituatie tussen de vereniging en SNUF. Dus ja, ik heb harde noten moeten kraken. Al denk ik wel dat studenten me altijd streng maar rechtvaardig hebben gevonden.”

4 *Sommige noten waren anders wel erg hard.*

“Ja, er zijn grote beslissingen geweest. Zo is de aandacht binnen

SNUF meer bij het verstrekken van subsidie komen te liggen en minder bij het beheeren van de panden. Die panden mochten geen diep, zwart gat worden waar al het SNUF-geld in gestort werd zonder dat ze optimaal benut werden. Wij vonden het gemak en de vanzelfsprekendheid waarmee er mee werd omgegaan ten hemel schreiend. Onze maatregelen mogen niet ten koste gaan van het verenigingsleven, maar de panden hoeven ook niet meer te zijn dan een bodem en een springplank vanaf waar de verenigingen het verder zelf kunnen.”

5 *Je hebt in crisissituaties soms snel knopen moeten doorhakken?*

“Ja, ja, we moesten soms wel optreden. Als er een loopje werd genomen met SNUF, is het heel snel afgelopen.”

6 *Zoals het uit de Villa van Schaeck zetten van disputerfederatie Argus?*

“Dat is inderdaad een leuk voorbeeld. Toen we dat besloten, zei iedereen, zelfs tot op bestuursniveau: ‘dat kun je niet maken!’ Maar nadat we een jaar lang niks van Argus hebben gehoord, zijn ze nu met een heel goed plan voor een eigen pand gekomen. En daar gaan wij ze bij helpen. Geld voor huisvesting krijgen ze niet meer, maar verder is er alle medewerking voor deze eigenzinnige club.”

7 *Heb je de afgelopen zeven jaar kansen gemist?*

“Hooguit dat de bestuurswissel van elf naar vijf personen niet uit de verf is gekomen. Het blijft zoeken naar de beste vorm van bestuur bij een fonds als dit. Er moet een mix komen van een bestuur dat de zekerheid biedt

dat de directeur goed werkt en het moet tegelijkertijd de functie hebben van het zo goed mogelijk verkopen van het verhaal van SNUF naar buiten toe. Dat dat nog niet is gelukt, is werk in uitvoering dat ik achterlaat.”

8 *Je kreeg bij je aanstelling de opdracht ‘fondsenwerving voor de universiteit’ mee, maar dat is toch faliekant mislukt?*

“Nee, mijn opdracht was een advies schrijven voor fondsenwerving. Dat heb ik gedaan. Ik heb dat advies geschreven. Het universiteitsbestuur is het er zelf alleen niet over eens welke van de vijf routes die ik adviseer, bewandeld moet worden.”

9 *Had je je advies niet graag willen uitvoeren, in plaats van dat het nu ligt te verstoffen?*

“Er zijn mensen die denken dat ik dat graag had gewild. Ik ben verknocht aan deze universiteit, ik had dit verhaal met veel inspiratie kunnen vertellen, maar er zijn mensen die dat beter kunnen dan ik. Het gaat om de juiste persoon op de juiste plek. Mijn rol was louter adviserend. Dat advies ligt er en nu moeten er knopen worden doorgemaakt over de koers van de universiteit. En dat is nooit mijn taak geweest.”

10 *En nu laat je alles achter je en vertrek je over een week naar Canada. Voelt dat niet vreemd?*

“Alles achterlaten is verbazingwekkend gewoon. Iedereen heeft een beeld van hoe het zou zijn als ze zelf zoiets zouden doen. En vanuit dat idee gaan ze vragen stellen. Wat ga je het meeste missen, vragen ze. Nou, dat weet ik pas als ik daar ben. Ik ga ook niet emigreren. Emigreren is voor mij in de jaren

vijftig op een boot stappen zonder telefoon, zonder netwerk en zonder dat je de taal spreekt. De wereld is met alle communicatiemogelijkheden nabij geworden. Door die fondsenwerving waar we het net over hadden, heb ik bijvoorbeeld een heel netwerk van internationale collega's en universiteiten leren kennen.”

11 *En zo leerde je ook degene kennen voor wie je nu de oceaan oversteekt. Wat ga je daar doen, het Canadese SNUF managen?*

“Ik wil ooit wel weer terugkomen op een universiteit. Twee jaar geleden was ik al bezig om een plek voor mezelf te creëren in Noordoost-Amerika. Ik wilde dat fondsenwerven daar gaan leren. Ik liep tegen de limiet van de praktijk in Nederland aan. Het idee om Nederland te verlaten maar wel in het universitaire leven te blijven, was er dus al. Nu beland ik in Nova Scotia, ook wel de *higher education province of Canada* genoemd, vanwege de enorme hoeveelheid universiteiten en hogescholen daar. Ik ga er mijn bemiddelingskwaliteiten inzetten om de studentenuitwisseling tussen Canada en Nederland te bevorderen. Ik heb een bedrijfje opgericht waarin ik adviseer op dit gebied. Het probleem van internationalisering is dat iedereen het wil, maar dat het moeilijk is om het concreet te maken. Het vindt eigenlijk altijd plaats op individueel niveau, waardoor die internationalisering heel kwetsbaar wordt. Het moet structureler worden zonder een opgelegd convenant te zijn.” ★

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Duncan de Fey

Michiel woont in Munstergeleen

Michiel woont in Munstergeleen, aan de Meishagerstraat en is muzikant. En dat is niet toevallig. De letters in onze naam hebben een grotere invloed op ons gedrag dan we denken. Sociaal psycholoog Raymond Smeets bevestigt met zeven experimenten de theorie die *implicit egotism* is gaan heten. Hij promoveert op maandag 15 juni.

Uit grootschalige analyses in de Verenigde Staten van gegevens van de burgerlijke stand blijkt dat mensen vaker verhuizen naar een stad, kiezen voor een partner, een beroep en een straat waarvan de namen overeenkomst vertonen met de eigen naam. Michiel bestaat echt. Hij is een goede vriend van promovendus Raymond Smeets en een mooi voorbeeld van onze onbewuste voorkeur voor de letters in onze eigen naam. Meestal is die voorkeur niet zo duidelijk zichtbaar, maar hij is er wel degelijk, vond ook Smeets in zijn onderzoek. Smeets vroeg een kleine negentig studenten een

tekst te schrijven over de werking van een vaatwasser. Hij telde vervolgens hoe vaak de studenten bepaalde letters gebruikten. Ze bleken de letters uit hun eigen voor- en achternaam vaker op te schrijven dan je zou mogen verwachten. Zelfs wetenschappers doen dat in hun publicaties. Smeets analyseerde artikelen van een hele jaargang van het *Journal of Personality and Social Psychology* en toont aan dat eerste auteurs meer naamletters in hun samenvattingen gebruiken dan je zou verwachten op basis van algemene letterfrequenties in zulke samenvattingen. Smeets legt uit hoe dit *implicit*

SER is niet zo machtig

De Sociaal-Economische Raad (SER) is een machtig adviesorgaan, met veel invloed op 'de politiek'. Toch? Historicus Willem Camphuis komt in zijn proefschrift tot een andere conclusie. Camphuis promoveert op 2 juni.

"Het beeld dat bestaat en bestond is: wat de SER adviseert, wordt overgenomen", zegt historicus Willem Camphuis. Maar zo is het niet, concludeert hij in zijn proefschrift *Tussen analyse en opportuniteit*. De SER als adviseur voor de loon- en prijsbeleid, waarvoor hij keek naar de daadwerkelijke besluitvorming naar aanleiding van 28 adviezen van de SER tussen 1950 en 1993. Gemiddeld genomen is de invloed van de SER matig, concludeert Camphuis. Wel is de invloed afhankelijk van omstandigheden. De belangrijkste factor daarin is de kracht van de regering. Hoe sterker die is, des te meer zal ze haar eigen koers varen en adviezen van de SER naast zich neer-

leggen, als dat beter uitkomt. Een andere factor is het economisch tij: hoogconjunctuur gaf vaak meer macht aan werkgevers en werknemers en dus aan de SER, waarin zij twee van de drie partijen zijn. Wat dat voorspelt voor het advies dat de SER momenteel voorbereidt over alternatieven voor de verhoging van de pensioenleeftijd naar 67 jaar, weet Camphuis niet. "Een historicus onderzoekt het verleden en dat is niet zomaar toepasbaar op het heden. Maar toch: we hebben een regering die, niet alleen vanwege de recessie maar ook vanwege de te verwachten zetelwinst van de PVV, wel eensgezind moet zijn. Het ligt er natuurlijk ook aan

egotism werkt. “De meeste mensen hebben een goed gevoel over zichzelf en daarom vinden ze objecten aantrekkelijk die verbonden zijn aan dit zelf. Onze namen zijn stimuli die sterk verbonden zijn met het zelf en daarom zijn de letters die onze naam vormen zeer representatief voor onze identiteit.” De onbewuste voorkeur voor ‘stimuli die verbonden zijn met het zelf’ heeft niet iedereen, bewijst Smeets met zijn onderzoek. Op een computerscherm kregen proefpersonen alle letters uit het alfabet in een willekeurige volgorde aangeboden. Ze moesten per letter aangeven hoe aantrekkelijk ze die letters vonden. Vervolgens kwam een product in beeld waarvan de merknaam begon met de eerste letters van de proefpersoon. Zoals verwacht waren mensen met een hoge zelfwaardering positiever over het product dat begon met de eigen naamletters. Mensen met een minder goed gevoel over zichzelf hadden een minder positief gevoel over het product dat met de eigen naamletters begon.

★ MZ

waar de SER mee komt. Wat het ook wordt, één ding weet ik wel: als de regering het nodig vindt, kan ze best om de SER heen.” Toch is de SER wel degelijk nodig in de Nederlandse overlegpolitiek, meent Camphuis. “Het sociaaleconomisch beleid in Nederland komt al jaren tot stand door veel overleg. Ik ga er dan ook op voor dat als de SER morgen wordt opgeheven, ze overmorgen weer wordt opgericht. Want de Nederlandse politiek wil zo veel mogelijk plaatsen om te overleggen. Praathuizen hebben wij nodig. Daartegen protesteren is net zo zinvol als protesteren tegen de regen.” ★ Anja van Kessel

Humor in reclame werkt

Humor in reclame-uitingen doet de verkoop van een merk goed. Sociaal psychologe Madelijin Strick ontdekte dat proefpersonen energiedrankjes die met een grap worden gebracht eerder uit de schappen pakken. Ze promoveert op vrijdag 29 mei.

Humor wordt vaak ingezet als reclamemiddel. En dat terwijl marketingonderzoek al jaren aantoonde dat humor averechts werkt. Kijkers en lezers letten al grinnikend om de grap niet meer op het merk dat centraal staat. Met als gevolg dat ze na afloop van de humoristische reclame-uiting geen flauw idee hebben om welk merk het ook weer ging. Waarom hebben reclamemakers dan toch zo’n rotsvast vertrouwen in humor, vroeg sociaal psycholoog Madelijin Strick zich af. In achttien experimenten keek ze naar de invloed van onbewuste emoties bij het kijken naar reclame-uitingen. Haar conclusie: de kijkers vergeten weliswaar het merk, maar pakken – eenmaal voor het winkelrek – toch het product dat met humor is geïntroduceerd. Met behulp van een eyetracker stelde ze vast dat mensen langer naar humoristische dan naar neutrale boodschappen kijken. Uit een ander experiment bleek dat proefpersonen positieve associaties hadden bij merken die met humor werden gebracht. Ze koppelden termen als blij, zon, mooi en roos aan het product. Toen de proefpersonen in het lab voor een aantal merken energiedrankjes werden gezet, vertelde Strick een leugentje over de opzet van haar onderzoek. “We zeiden dat we geïnteresseerd waren in de

werkzaamheid van de energiedrankjes. Maar we wilden eigenlijk gewoon weten welk merk ze zouden kiezen.”

Het merendeel – bijna zeventig procent – van de proefpersonen pakte het merk dat met humor was geïntroduceerd. Terwijl ze niet meer wisten welk merk in de grappige reclames centraal stond. Er is dus sprake van een onbewuste herkenning, zegt Strick. “Blijkbaar is in hun hersenen een link gelegd tussen het merk en een positieve emotie en dat stuurt vervolgens het gedrag. We noemen dat het Pavlov-effect. Ze hebben het merk herhaaldelijk gezien in combinatie met iets leuks. Als ze dan tegenover de drankjes staan, komt die positieve associatie terug. Dat maakt dat ze naar dat merk grijpen.”

Strick ontdekte dat humor in reclame nog ergens anders goed voor is. De stortvloed aan reclame-uitingen roept bij veel mensen ergernis op en humor is een goed middel om de irritatie binnen de perken te houden. “Het leidt de aandacht af waardoor er minder negatieve merkassociaties ontstaan. Mensen zullen minder snel wegzappen. We hebben gemerkt dat humor het in dit soort gevallen beter doet dan een aantrekkelijk model of een mooi vergezicht.” ★ MZ

Het geheim van de studentenkroeg

Wist je dat jij als student niet zomaar steeds in dezelfde kroeg belandt? Je wordt er als het ware vanzelf naartoe getrokken. Een echte studentenkroeg voldoet namelijk aan een aantal geschreven en ongeschreven regels waar studenten als een blok voor vallen. *Vox* legt de verleidingsfactoren bloot.

Als je op klaarlichte dag binnenstapt in café Twee Keer Bellen is het alsof je de dag voor de nacht verruilt. De bierlucht van de vorige avond slaat je direct in het gezicht in deze donkerbruine kroeg. Er is veel hout: op de vloer, op de muren, de bar. Kleine sfeerlampjes aan de muur schijnen een beetje licht in de zaak, maar donker is hier duidelijk het toverwoord. Aan de muur hangen wat foto's van vaste gasten, oude reclameborden voor bier en een krijtbord met de aanbiedingen. Niet veel anders is het als je Bascafé, Piecken, Billabong of café De Fuik binnenloopt. Deze vijf kroegen behoren tot de drukst bezochte studentenkroegen van Nijmegen. Maar wat maakt deze kroegen tot zulke populaire studentencafés?

Henk Louer is interieuradviseur bij Heineken Brouwerijen en specialist op het gebied van kroeginrichting. Hij werkte mee aan het RTL-programma *Mijn Tent is Top* en ontwierp al heel wat studentenkroegen. "Eenvoud maakt van een café een goede studentenkroeg. Qua interieur moet je denken aan een bruin café, waarin natuurlijke materialen en kleuren verwerkt zijn. Hout bijvoorbeeld. Dat is tijdloos en tijdloos is wat je wilt in een studentenkroeg. Studenten zijn er in alle soorten en maten. Al die verschillende types willen best met elkaar in de kroeg staan, maar ze moeten zich wel allemaal prettig voelen in datzelfde café. Natuurlijke materialen spreken iedereen aan." "Een studentenkroeg moet absoluut tijdloos zijn", bevestigt Bart

van der Linde, eigenaar van Twee Keer Bellen. "Wat je schenkt en wat je draait moet natuurlijk wel met de tijd meegaan, maar het interieur moet tijdloos zijn. Studenten blijven vaak maar een paar jaar. Je moet ze dus in een korte tijd aan je binden. Een nieuwe lichting leert van de vorige. Eerstejaars worden door mentorpapa's en -mama's mee de kroeg in genomen. Beide generaties moeten zich thuis voelen in je kroeg en daarvoor is het zaak niet trendgevoelig te zijn. Een bruin café is tijdloos en dat werkt." Thijs van Gastel, eigenaar van café De Fuik, bevestigt dat. "Op z'n tijd eens naar een mooie lounge tent gaan, is hartstikke leuk. Daarna heb je het er snel weer mee gehad. Hetzelfde geldt voor de skihut. Een tijdlang een grote hit, nu hoor je niemand er nog over.

Daarom moet je een studentenkroeg tijdloos houden. De Fuik is, oneerbiedig gezegd, gewoon een gezellig, bruin zuiphol." "De kroegen die de studenten van hier leuk vinden, zijn allemaal nachthollen," zegt Bas Neenhuijsen, eigenaar van Bascafé. "De Fuik is dat, maar Twee Keer Bellen en Bascafé net zo goed. Bascafé is daarop ingericht. Het dikke, donkere eikenhout kan wel tegen een stootje. Het straalt uit dat je er stevig kunt feesten." Een dergelijke uitstraling streeft men in Twee Keer Bellen ook na. Bart van der Linde: "Studenten zijn druk met studeren en werken. Ze moeten zoveel dat wij als basisregel hebben dat hier niks hoeft, maar dat alles mag. Zo lang de boel niet compleet wordt afgebroken. Wil je graag op de bar staan? Geen probleem. Een studentenkroeg moet daar-

om eenvoudig zijn en hij mag er best een beetje versleten uitzien.”

Bierlucht en het studentenbrein

“De geur die in een studenten-café hangt is heel belangrijk,” vertelt Henk Louer. “Zodra een student de kroeg instapt, moet hij kroeggeuren ruiken. Vooral bier. Het hoeft niet te stinken, maar je moet de voorgaande avond nog wel kunnen ruiken. Dat stimuleert het studentenbrein en zo krijgt de student op nieuw zin om flink op stap te gaan.” Natuurlijke materialen zijn perfect om geuren vast te houden. “Leg een houten vloer in je kroeg. Daar blijft die bierlucht lekker in hangen. Dat prikelt je gasten.”

De bierlucht in Twee Keer Bellen is sinds het ingaan van het rookverbod net wat te prominent. Er

Valérie Reijers (19)

is tweedejaars biologie en stamgast van café Piecken.

Hoe vaak kom je in Piecken?

“Ik ben vorig jaar tijdens mijn introductie voor het eerst in Piecken geweest. Sinds die introductie kom ik hier behoorlijk vaak. Sowieso elke week een keer, maar er zijn ook weken waarin het niet bij één bezoekje blijft. Ik woon op Hoogevelde, dus Piecken is lekker dichtbij. En ik kom hier vaak met collega’s of met de studievereniging van biologie.”

Waarom is Piecken voor jou de ideale kroeg?

“De sfeer is altijd goed, op wat voor avond je ook komt. Als het rustig is hangen we lekker op de bank en spelen we een spelletje, als het druk is gaat het dak er af. In de zomer kan ik niet langs Piecken lopen zonder wat bekenden op het terras te zien zitten. Dan is het makkelijk aanschuiven en voor je het weet ben je een paar biertjes verder. Dat met die biertjes doen ze hier trouwens heel leuk. Je koopt het bier niet per glas, maar per pitcher. Kun je iedereen bijschenken. Of je laat je bijschenken, door een leuke man bijvoorbeeld. Het is makkelijk vrienden maken met die pitchers!”

Wat is je beste Pieckenanekdote?

“Het EK afgelopen zomer was geweldig. Het was hier een gekkenhuis, met honderden mensen en een fantastische sfeer. Maar het mooiste Pieckenmoment is toch die keer dat we met veertig man van de studievereniging op de grote, houten stamtafel stonden te springen om vervolgens met z’n allen tegen de vlakke te gaan. Waren we door de tafel gezakt. Of die keer dat Bas mij op z’n nek wou nemen terwijl hij op diezelfde tafel stond, maar de balans verloor waardoor we er samen zijn afgedonderd. Ik heb al veel mooie avonden gehad in Piecken.”

wordt een luchtzuiveraar geleverd. Bart van der Linde: “We gaan het goed aanpakken. Het moet hier niet vies zijn. Een geurtje in je kroeg of een wat versleten interieur is prima. Dat zie je in studentenhuizen ook. Maar het moet niet vies zijn of stinken.” Dat wordt beaamd door Bas Neienhuijsen van Bascafé. “Een kroeg moet schoon zijn, maar je mag best merken dat het bier de avond tevoren over de vloer heeft geklotst.” Ook de indeling van een studenten kroeg is belangrijk. In café Piecken vallen meteen de grote zithoeken, compleet met bankstellen, op. Bas Schuurmans is, met broer Hessel, eigenaar van Piecken. “Piecken is niet alleen een café. Het is een ontspanningsplek voor studenten, ontstaan uit een bepaald idealisme. We wilden de perfecte studenten kroeg neerzetten en wij geloven dat die er zo uitziet.” “In een goede kroeg zit de bar aan de linkerkant”, aldus Henk Louer. “De meeste mensen zijn rechts en dan voelt het prettiger om de bar links te hebben. Je pakt dan gemakkelijker met de juiste hand je biertje.” Behalve Bascafé hebben alle kroegen de bar inderdaad aan de linkerkant. Toeval, volgens Thijs van Gastel van De Fuik en Bart van der Lin-

de van Twee Keer Bellen. Van Gastel: “De Fuik is onlangs verbouwd. Ik heb erover gedacht de bar naar de achterwand te verplaatsen. Dat creëert meer ruimte, maar je verliest sfeer. Nu kunnen klanten om de bar heen zitten. Wel schuiven we veel met het meubilair. Wat meer als het rustig is, wat minder als de kroeg volstaat. Ook daarmee creëer je een bepaalde sfeer.”

Soort zoekt soort

“Studenten staan graag in de kroeg met studenten”, zegt Henk Louer. “Ze willen deel uitmaken van een gemeenschap, ergens bijhoren.” Bas en Hessel Schuurmans, allebei zelf student, hebben hun beleid daar met succes op aangepast. “Het geheim van een goede kroeg is dat je er jezelf kunt zijn. Dat lukt het best onder gelijkgestemden. In Piecken komen alleen studenten. Dat is onze kracht.” Ook in café De Fuik en in Bascafé staan voornamelijk studenten achter de bar. Neienhuijsen, van Bascafé: “Mijn personeelsbeleid is gericht op studenten. Ik heb altijd *popi* jongens aangenomen die zelf studeren en actief zijn. Dat trekt andere studenten. Zulke jongens kennen de *ins* en *outs* van het studentenleven. Ze draaien de muziek die studenten

Sterre Galesloot (20)

is derdejaars psychologie en stamgast van Billabong.

Hoe vaak kom je in Billabong?

“Het laatste half jaar steeds vaker. Daarvoor kwam ik ook wel eens in de Molenstraat, maar dat vind ik niet leuk meer. Nu ben ik altijd wel één of twee avonden per week in Billabong te vinden.”

Wat maakt Billabong zo leuk?

“De muziek is goed. Van alles wat. En het publiek is divers. Hier komen niet alleen studenten, maar ook oud-studenten of mensen die nooit gestudeerd hebben. Als ik nog eens bij Van Buren binnenloop, dan zie ik alleen eerste- en tweedejaars studenten. Daar voel ik me met mijn twintig jaren al oud. In Billabong hangt vanwege de diversiteit een goede sfeer. En ik heb hier ook een studentengevoel. Billabong organiseert veel studentenfeesten, zoals de feestjes van de studievereniging van psychologie. Dát maakt een kroeg als deze tot een goede studenten kroeg: dat ze niet alleen op donderdag, vrijdag en zaterdag hun deuren opengooien, maar dat ze actief betrokken zijn bij het studentenleven.”

Wat is je leukste Billabongmoment?

“Het is hier eigenlijk altijd leuk. Zelfs als ik totaal niet in de stemming ben om te gaan stappen, kom ik er hier meteen altijd weer in. Laatst heb ik wel heel erg gelachen. Er was een Sjonnie-en-Anitafeest van psychologie. Ik had een tijgerpanty aan en een knot boven op mijn hoofd. Mijn vriendin won de prijs voor beste Anita: een patatje met. Dat was een hele leuke avond.”

willen horen. Zij bepalen voor een groot deel de sfeer en krijgen de handjes wel of niet omhoog.”

“In een studentenkroeg moet ook een goede dj staan,” benadrukt Henk Louer. “Studenten willen een feestje en daarvoor is de opbouw in de muziek heel belangrijk. Studenten zoeken het ‘Oranjegevoel’. Dat gevoel van ‘wij tegen de rest’. Dat wordt opgeroepen door Nederlandstalige muziek. Feit is dat de meeste studenten nog niet zo lang uit huis zijn en in de studentenkroeg op zoek zijn naar het ultieme thuisgevoel. Ze zoeken een tweede huiskamer.” In Twee Keer Bellen is de muziek de sfeermaker. Bart van der Linde: “Met muziek creëer je emotie. Bij ons gaat de muziek uit op het hoogtepunt van de avond. Op het moment dat de meeste mensen denken: ‘verdomme, ik was nog niet helemaal klaar met deze avond’. Ze gaan dan met een glimlach naar buiten. Met dat feel good-gevoel moeten ze Twee Keer Bellen verlaten.” Thijs van Gastel, eigenaar van café De Fuik: “We hameren ontzettend op het belang van de muziekkeuze bij ons personeel. Kijk naar de mensen die binnen staan. Waar reageren ze op? We draaien in blokjes. Een blokje

disco, een blokje rock en binnen elk blokje hebben we een bepaalde opbouw.”

De perfecte studentenkroeg

Bruin dus. Tijdloos en eenvoudig zodat iedereen zich er thuis voelt, met natuurlijke materialen zodat je het bier goed ruikt. Het personeel is rechtstreeks afkomstig uit de doelgroep en de muziek moet zorgen voor het ‘wij-gevoel’. Bart van der Linde van Twee Keer Bellen kijkt eens om zich heen in zijn eigen kroeg. “Grappig. Dat wat ze bij Heineken noemen als de ingrediënten voor de ideale studentenkroeg hebben wij allemaal. Het klopt precies. Toen we met Twee Keer Bellen begonnen, zijn we eens om ons heen gaan kijken naar succesvolle studentenkroegen in andere steden. Dit is het plaatje, hoewel de afzonderlijke keuzes die we gemaakt hebben niet per se bewust gemaakt zijn. Ik denk dat voor de eigenaren van de andere vier kroegen precies hetzelfde geldt. Wij vinden dit mooi en gezellig. Een onderbuikgevoel. En dat werkt kenmerkend.” ★

Tekst: Bregje Cobussen en Roel van den Tillaart

Fotografie: Gerard Verschooten en Bert Beelen

Jasper Vendelmans (24) en Bram den Teuling (22)

vijfdejaars psychologie en vijfdejaars natuurwetenschappen, zijn stamgasten van café De Fuik.

Hoe vaak zijn jullie in De Fuik te vinden?

Jasper: “Te vaak. Nee serieus, écht te vaak.” Bram: “Ik kom hier ook veel te veel.” Jasper: “Gemiddeld wil je weten? Een keer of twee, drie per week.” Bram: “Ik vaak wel vier keer per week. Niet altijd hele avonden. Soms kom ik gewoon even binnenlopen, omdat er altijd wel bekenden zijn.” Jasper: “We zitten hier sowieso elke woensdagavond met FC Kunde. Dat is altijd zo gezellig dat je vanzelf wat vaker naar De Fuik begint te komen. Dan ga je opeens ook op donderdag en op vrijdag. En op zondag natuurlijk!” Bram: “De Fuik doet zijn naam eer aan: als je eenmaal binnen staat, kom je er niet meer uit. Heb ik me voorgenomen om één biertje te doen en zie ik ’t uiteindelijk gewoon weer drie, vier uur ’s nachts worden.”

Waarom is De Fuik jullie stamkroeg?

Jasper: “De Fuik is gemoedelijk, gezellig en laagdrempelig. Er komen echt niet alleen maar studenten, maar er hangt toch een studentikoze sfeer. Misschien omdat De Fuik zo open staat voor studentenclubjes. Uiteindelijk zijn het toch de mensen die er komen die de kroeg maken.” Bram (terwijl de barman hem van een biertje van het huis voorziet): “Het personeel is goed. Je krijgt alles wat je vraagt: als je een plaat wilt horen, als je het volume omhoog wilt, alles kan en alles mag. Er hangt een geweldige sfeer in De Fuik.”

Wat zijn jullie beste Fuikmomenten?

Bram: “Als de krukken de lucht in gaan op *Schatje, mag ik je foto?*” Jasper: “En als het FC Kundelied gedraaid wordt.” Bram: “Het beste Fuikverhaal gaat over de biermetercompetitie van FC Kunde. Over het hele seizoen houden we bij welk team de meeste meters bier heeft gedronken. Op de één of andere manier winnen de vrouwen bijna elk jaar. Maar dat zegt meer over de vrouwen van FC Kunde dan over ons.” Jasper: “Dat is ook mooi aan De Fuik. Er worden weinig gekke drankjes gedronken, maar het bier vloeit altijd rijkelijk. Het is hier niet zo moeilijk en daarom extra gezellig.”

Wijkbewoners ruiken
aan studentenflats

‘Ik had veel erger verwacht’

De studentenhuysvesting gaat in het Waterkwartier 230 wooneenheden voor studenten bouwen. Om de weerstand tegen die ‘arrogante klootzakken’ weg te nemen, trekken bewoners van het Waterkwartier een avondje langs studentencomplexen.

“**K**unnen we meeten? Wij hebben trek”, grapt zestiger Greet

van Brink, als ze tegen zessen de krappe keuken binnenkomt van een gang op studentencomplex Hoogevelde. Achter het fornuis staat een student zijn kipburger heen en weer te schuiven in de pan. En terwijl Van Brink een praatje maakt met de student, komen nog vijf bewoners van het Waterkwartier de keuken binnen en speuren keurend naar aanrecht, fornuis en vloer. Intussen legt de beheerder uit hoe vaak de poetsvrouwen op deze gangen langskomen en wat ze precies schoonmaken. Niet onbelangrijk voor de bewoners, want de vraag is in hoeverre studenten er nu echt een zootje van maken.

En dus spoeden zes Waterkwartierders zich onder begeleiding van vertegenwoordigers van de SSHN, projectontwikkelaar Giesbers-Wijchen en een procesbegeleider van de gemeente Nijmegen langs vier studentencomplexen om het studentenleven op te snuiven. De SSHN wil namelijk 230 studentenwoningen bouwen op het Hartmanterrein in het Waterkwartier. Op die plek komen verder vijf koopwoningen, 36 huurwoningen en 26 woningen voor dementerende ouderen. Vooral de studenten

kunnen in het Waterkwartier niet direct op een warm onthaal rekenen.

“De tegenstand is groot, maar dat is niet persoonlijk bedoeld”, vertelt Eric Mol, die door de projectontwikkelaar is ingehuurd om te helpen de weerstand weg te masseren. “Van studenten hebben ze een beeld van ongeïnteresseerde arrogante klootzakken die herrie lopen te maken en later elders veel geld gaan verdienen.”

Slechts een aangekoekt fornuis

Op Hoogevelde vraagt de beheerder aan een studente die haar kamerdeur open heeft staan of de Waterkwartierders even haar kamer in mogen komen. “Alleen maar om te kijken hoe groot hij is.” Maar natuurlijk mogen ze binnen, reageert de studente. En daar stapt de helft van het gezelschap twaalf vierkante meter studentenleven binnen. “Toch een leuk kamertje hoor,” vindt Van Brink, “voor één persoon.” De studente vertelt dat haar kamer goed bevalt, dat ze plankjes heeft opgehangen, en dat ze bij mooi weer door het raam naar buiten klimt, het grasveld op. “Dank je wel hoor, en succes met je studie”, groet Van Brink als ze na het praatje de kamer verlaat. “U ook bedankt, en succes met de studenten die bij u komen wonen”, roept deze haar

na. En dan gaat de stoet de trap op, naar een gang waar twee keer zo veel studenten wonen. “Het valt mee, hè”, oordeelt Bep Rutten (75) in de keuken, waar twee studenten net rundervinken in de pan hebben gelegd. “Alleen het gas, hè”, knikt ze met een bedenkelijke blik naar de twee gasformuizen waar etensresten van afgelopen weken zijn vastgekoekt. “Dat vind ik ... nee.” Vreest Rutten, die precies tegen-

die langdurig in de wijk komen wonen. Dus daarom worden de wenkbrauwen nog wel eens gefronst: wat moet je nu met studenten? Die komen om te studeren en zijn dan weer weg.” Maar in dat vooroordeel wil ze niet wegglijden. Per slot van rekening heeft ze zelf studerende kinderen. “Je kunt het ook positief benaderen. Wij willen de studenten introduceren in de wijk en zorgen voor een ontmoe-

zijn zestienen feesten. Dat is hier toch heel anders. Dan nodig je misschien een of twee burens uit.” Even later relativeert Verberne de waarde van zijn eigen mening over de studentenflats: “Als je nou échte Waterkwartierders erbij haalt ... wij zijn allemaal import.”

Een beetje depri

In de keuken van een gang op Galgenveld staat de radio aan, maar van studentenleven geen spoor. “22 jaar geleden is die gesaust,” wijst de beheerder trots naar de witte muur in een van de gangen, “en daarna is er nooit meer iets aan gedaan.” Na vijf minuten staan de bewoners weer buiten. “Ik ben toch blij dat ik nooit op zo’n kamertje gewoond heb”, bekent Willy Aalders-Weijers (51). “Het ziet er allemaal wel netjes uit, hoor. Jawel”, zegt ze met een blik op de waslijnen die studenten buiten gespannen hebben. “Het valt me erg mee. Ik had erger verwacht.” Maar overlast zit niet alleen in bierkragen op het balkon of fietswrakken in de stalling. “Afgelopen weekend, zaterdagavond, dreunde ik uit m’n bed”, vertelt Bep Rutten op de parkeerplaats met zachte stem. “Je weet wel, van die zware dreunen. Dat ging door tot half vijf ’s morgens. Ja, dat waren studenten, van de Voorstadslaan.”

Waarom heeft ze de politie niet gebeld? “Ik ben allenig, dus ik bel niet zo gauw. Ik dacht: er belt wel iemand anders. Maar dat gebeurde niet. De muziek ging maar door.” En dan stapt de groep in de auto om tot slot nog een blik te werpen op studentencomplex Vredenburg, tegenover het Kronenburgerpark.

“Het was niet in één klap binnen, maar het verhaal is wel aan het kantelen”, evalueert Eric Mol achteraf. “Ton Verberne en Carla Dijs hebben na afloop hun verhaal verteld in de vergadering waar de openbare ruimte werd gepresenteerd, en dat gaan ze nog eens vertellen in de wijkraad. Het is een enthousiast verhaal, maar de échte Waterkwartierders overtuigen ... of dat gelukt is, dat weet ik niet. Het lastige is dat het overgrote deel van de delegatie niet écht Nijmeegs is. In de beleving van de échte Waterkwartierders is alleen Willy een echte Nijmeegse, dus daar moet het vandaan komen.” Hoe dan ook, de knoop is al doorgehakt. “Het komt er allemaal. Maar wij moeten de onnodige angst wegnemen: nee, het zijn geen vervelende mensen en ze maken niet de hele dag lawaai. Maar dat er een hoop komen, dat kan ik niet weg nemen.” ★

Tekst en fotografie: Harry Perrée

‘Van studenten hebben ze een beeld van ongeïnteresseerde arrogante klootzakken die herrie lopen te maken’

over de plek woont waar de studentenflats tot zes verdiepingen hoog zullen verrijzen, de komst van de studenten? “Nee hoor. Er wordt zoveel van gezegd ... Ze zijn bang voor geluidsoverlast en voor de katten. Maar ik geloof niet dat ze huisdieren mogen hebben.” Even later trekt ze een koelkast open. “Kijk, die ziet er heel netjes uit”, zegt ze tegen de anderen. “Dat vind ik heel belangrijk.”

“In het Waterkwartier zijn ontzettend veel projecten. Er zijn al heel veel mensen weggegaan”, vertelt wijkbewoonster Carla Boukamp (65) even later bij de fietsenstalling. “Waar wij behoefte aan hebben zijn mensen

ting tussen oude en nieuwe bewoners. Er zijn ook studenten in die in het Waterkwartier zijn komen wonen en daar na hun studie zijn blijven hangen.”

Dan trekt de afvaardiging naar Sterrenbosch, waar een studente al op de balustrade klaarstaat voor een rondleiding in haar woning. “Het lijkt wel een hotel”, vindt wijkbewoonster Carla Dijs. Het contrast met de krappe kamertjes van Hoogevelde is groot. Deze ruime studentenwoning heeft een open keuken, slaapkamer en badkamer. Ton Verberne (58) meent dat deze flats tot een heel ander soort student leiden dan Hoogevelde. “Als ze daar in de keuken zitten, gaan ze met

Abvakabo

Robert Arpots Conservator Universiteitsbibliotheek

Partijpunten > Kritische controle van het bestuur, invloed op onderwijs en onderzoek, aanpak werkdruk, personeelsvriendelijk parkeerbeleid. **Persoonlijk doel** > Ik sta voor kritische controle van het bestuur in het algemeen en op de terreinen van personeelsbeleid en financiën in het bijzonder. Daarnaast zullen wij strijden voor een sociaal en solidair personeelsbeleid, waar nodig invloed uitoefenen op onderwijs en onderzoek en een vinger aan de pols houden bij de

kwestie werkdruk. **Stem op op Abvakabo!** > De Abvakabo er is voor alle medewerkers. Abvakabo is erin geslaagd elke medewerker een 'rugzakje' mee te geven van €200 dat naar eigen inzicht kan worden besteed, bijvoorbeeld aan het parkeerabonnement.

Tussen 25 mei en 15 juni kunnen alle medewerkers van de Radboud Universiteit per post stemmen voor de OR. VOX geeft de fractieleiders van de vier partijen een vrijplaats om zwevende kiezers voor zich te winnen. Hier lees je hun mission statements.

ONDERNEMINGSRAAD

maakt Radboud *beter.*

AUB / Algemeen Universitair Belang

Nanne Migchels, Universitair docent sectie Marketing

Partijpunten > Oudere werknemers duurzaam aan het werk houden, betrokkenheid van het bestuur bij de werkvloer vergroten, onderwijs en onderzoek meer verweven. **Persoonlijk doel** > Ik wil me hard maken voor de concretisering van ruime begrippen als 'kwaliteit' en 'intensivering'. Het bestuur praat in termen als 'verbetering van de kwaliteit van het onderwijs', maar dit is voor de werkvloer te weinig concreet. Ook sta ik voor een beter contact tussen bestuur en

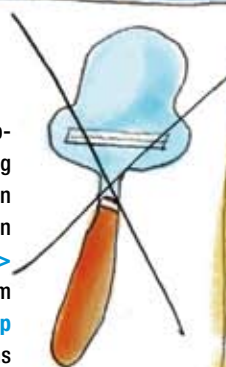
personeel. **Stem op AUB!** > De AUB is er voor iedereen die kritisch is ten opzichte van het bestuur en streeft naar een hoge kwaliteit in onderwijs en onderzoek.

RPN / Radboud Postdoc Netwerk

Margot van den Berg Postdoc Taalwetenschap

Partijpunten > Postdocs en tijdelijke docenten zijn geen wegwerp-wetenschappers! Het RPN wil zich hard maken voor een versoepeling van de voorwaarden voor deelname aan Flex, het persoonsgebonden budget, loopbaangesprekken, een correcte inschaling van postdocs en problemen die buitenlandse postdocs ondervinden. **Persoonlijk doel** > Ik wil de aandacht opeisen voor tijdelijk wetenschappelijk personeel om zo hun positie en kansen op de arbeidsmarkt te verbeteren. **Stem op RPN!** > Medewerkers in tijdelijke dan wel in vaste dienst moeten op ons stemmen, zodat het RPN in overleg met het College van Bestuur de positie van tijdelijk wetenschappelijk personeel kan verbeteren.

PON / Promovendi Overleg Nijmegen

Erwin van Rijswoud, Promovendus Institute for Science, Innovation & Society

Partijpunten > Heldere communicatie wat betreft het opleidings- en begeleidingsplan voor promovendi, nieuwe analyse van vertragingsmomenten in een promotietraject, scholingstrajecten op maat, betere begeleiding van de buitenlandse promovendi.

Persoonlijk doel > Ik wil een vinger aan de pols houden bij veel promovendikwesties zoals het Onderwijs- en Begeleidingsplan (OBP), de zorg voor buitenlandse studenten en de bursalen promovendi. Die heeft Nijmegen niet en dat willen we graag zo houden. **Stem op PON!** > De universiteit drijft op promovendi! We voeren het overgrote deel van het onderzoek uit en draaien mee in onderwijs. Tegelijkertijd zijn we kwetsbaar omdat we geen vast contract hebben. Omdat we formeel niet in bestuurlijke functies vertegenwoordigd zijn, is de OR belangrijk.

Alles voor de perfecte zonnecel

De zon is het nieuwe goud. Duurzaam en onuitputtelijk. Sommigen zien er zelfs de redding voor onze economie in. Aan de Nijmeegse zonnecelgroep zal het niet liggen. Met twee wereldrecords op zak blijven de onderzoekers op zoek naar wegen om hun zonnecel zo rendabel mogelijk te krijgen. *Vox* keek een dag mee in het lab.

We hadden geen betere dag kunnen kiezen voor een reportage over zonnecellen. De energiebron is deze vrijdag prominent aanwezig. Dé motor voor een nieuwe gezonde economie, als we de veel besproken documentaire 'Here comes the Sun' van *Tegenlicht* mogen geloven. Elk half uur valt er genoeg zon op aarde om de hele wereld een

Bauhuis kennen die bezwaren wel. Onzin, oordelen ze. Schermer: “De *energy payback time* is bij elk type zonnecel anders. Maar de energie die je nodig hebt voor de productie van de siliciumvariant, die je nu op je dak krijgt als je panelen aanschaft, heb je in Nederland binnen drieënhalf jaar terugverdiend.” Natuurlijk, als je kijkt naar al het onderzoek dat er in het voortraject gebeurt, heb je heel wat meer tijd nodig om je

wekte stroom tegen een vast en gegarandeerd tarief afgenomen door de energieleveranciers. Mensen verdienen zo een aardig centje bij met het oogsten van zon. Schermer en Bauhuis verwachten het meest van de zogenaamde concentratorsystemen. Hiermee wordt de zon gevolgd en het licht met lenzen geconcentreerd waardoor het zonneceloppervlak dat je nodig hebt afneemt met factor 500. Je hebt voor dit systeem wel direct licht

Hoe werkt een zonnecel?

Zonnecellen zetten zonlicht direct om in elektriciteit. De lichtdeeltjes die door de zonnecel worden opgenomen, stoten in het halfgeleidermateriaal (bv. silicium of GaAs) waar de zonnecel van is gemaakt, elektronen los. De negatief geladen elektronen en de achtergebleven positief geladen open posities (gaten) kunnen nu vrij door de zonnecel bewegen. Door het elektrisch veld worden ze elk naar een andere kant van de zonnecel versneld. Daar worden de elektronen via de metaaldraden afgevoerd naar het elektriciteitsnet. Hierna keren ze aan de andere kant van de cel terug en voegen zich in de daar aanwezige gaten, waarna het hele proces zich kan herhalen.

jaar lang van energie te voorzien. Toch wordt momenteel nog maar een extreem klein deel van de elektriciteit opgewekt door middel van de zon. Om een indruk te krijgen: in Nederland ging het in 2008 om 0,04 procent van het totale energieverbruik. En zelfs in Duitsland, waar zonne-energie *big business* is, bleef het percentage nog onder de 1 procent (0.83). De crux van zonne-energie is na-

tuurlijk hoe we al die energie moeten omzetten in voor ons bruikbare elektriciteit, die we ook kunnen aanwenden waar en wanneer de zon niet schijnt. En dan het liefst zo efficiënt en goedkoop mogelijk. Want het klassieke bezwaar tegen zonne-energie is dat de zonnecelindustrie meer energie kost dan dat hij ooit zal opleveren. De Nijmeegse fysici en zonnecel-experts John Schermer en Gerard

energie terug te verdienen. “Onze laboratorium-zonnecellen zou je honderd jaar op je dak moeten hebben wil je de kosten eruit halen. Maar wij werken natuurlijk op heel kleine schaal. Als je dit soort cellen in productie zou brengen, moet je andere methoden gaan gebruiken waardoor het totale systeem wel rendabel wordt.” Hoewel zonne-energie hot is op het moment – de gemeente Amsterdam maakte onlangs bekend tien miljoen in vierkante meter zonnepanelen te willen aanleggen – adviseert Schermer om toch nog maar even niet je dak vol te leggen met zonnecellen. “Het is nog steeds een enorm gedoe met subsidies. In Nederland moet zo snel mogelijk een regeling komen als in Duitsland. Dan wordt het interessant.” In Duitsland wordt het teveel aan zelf opge-

nodig. Dat betekent dat dit nu alleen in landen kan worden toegepast met veel zon, zoals Spanje en Australië. Maar dat hoeft op zich geen probleem te zijn, zegt Schermer. “Je kunt beter een groot oppervlak in de woestijn gebruiken. In Nederland is de grond veel duurder. Daar heb je de ruimte én de zon. Pas als we deze systemen efficiënter en goedkoper kunnen maken, wordt het ook interessant voor toepassing in Nederland.”

Wereldrecord

De zonnecelgroep van de afdeling Applied Material Science bestaat uit een kern van vier vaste personen: projectleider John Schermer, senior onderzoeker Gerard Bauhuis en de technici Peter Mulder en Erik Haverkamp. Daarnaast werken er twee promovendi, een aantal buitenland-

se gasten, en een groeiend aantal studenten. Bauhuis is samen met de technici het meest te vinden in het lab. Hij is dé expert als het gaat om hoe je de zonnecellen moet 'groeien'. Schermer komt als projectleider nog nauwelijks aan het labwerk toe. "John roeit het geld binnen," zegt Bauhuis.

Naast het aanvragen van projecten en subsidies, betekent dat vooral het warm maken van bedrijven. De groep draagt bij aan ruimtevaarttoepassingen en werkt met wat kleinere bedrijfjes aan concentratoroepassingen voor grote zonnepaneelvelden, maar ook voor ingenieuze platte systemen voor op het dak. Een spin-off bedrijfje van technicus Erik Haverkamp ont-

reduceren, is een *lift-off* principe. "Een perfecte zonnecel kun je alleen maken met een perfect kristalrooster als basis", legt Schermer uit. "Je kunt het vergelijken met Lego. Als je met je blokjes begint in een plak klei en dan van twee kanten naar elkaar toe gaat werken, dan kom je nooit goed uit. Maar als je zo'n speciale kristal bodemplaat (een *wafer*) gebruikt, past alles altijd precies in elkaar. Helaas zijn die onderplaten peperduur." Dus waarom zou je ze niet hergebruiken? "We maken dus een opofferingslaagje op de bodemplaat en daarop groeien we de cel. Vervolgens ets je die opofferingslaag ertussen uit en kun je die dure bodemplaat weer opnieuw gebruiken." Maar het was

lift-off methode 50 tot bijna 100 keer minder van het dure halfgeleider materiaal nodig is voor het maken van de cellen.

Willy en René

Dan is het zover. We mogen nu echt zien hoe een zonnecel gemaakt wordt. Omdat de *cleanrooms* waarin dit gebeurt absoluut stofvrij moeten zijn, kleden we ons eerst om in een soort chirurgienoutfit.

Muts, bril, overall en twee klompen. We komen bij een groot apparaat in een blauwe kast, opgebouwd uit verschillende compartimenten. Aan de rechterkant bungelen twee lange zwartrubberen handschoenen. Ons oog valt op een etiket met de naam "Willy". "Zo heet ie", vertelt Bauhuis. "Naar Willy van de Kerkhof", hij wijst op een foto van de bekende voetballer uit de jaren zeventig. "Dat daar" – hij knikt naar een identiek apparaat achter ons – "is René." (Naar René van de Kerkhof, zijn tweelingbroer, tevens oud-international.)

"Ik heb ze zo genoemd omdat ze zo op elkaar lijken, maar toch anders zijn." René is op dit moment buiten werking. In het apparaat waar normaliter geen stofje in mag, slingeren een moersleutel en een oude schroevendraaier. "Het is net als vroeger op het voetbalveld. Willy is de betrouwbare harde werker, en René kan af en toe enorm vlammen, maar dan doet ie opeens weer een hele tijd niks."

We schrikken op als de kast vacuüm gezogen wordt en de rubberen handschoenen zich als

'Het mooiste zou natuurlijk zijn om onze eigen cellen met een concentratorsysteem hier op het dak te hebben'

wikkelt en verkoopt zonnecelmeetsystemen, waarmee het rendement van zonnecellen gemeten kan worden.

Om het rendement van zonnecellen verder te verbeteren, besloot de groep van Schermer zich in eerste instantie te concentreren op het zo efficiënt en goedkoop mogelijk maken van één materiaal: galliumarsenide – ook wel GaAs. Een van de slimme trucs die de Nijmeegse fysici ontwikkelden om de kosten te

niet zo eenvoudig als het nu klinkt. "In het begin maakten we baggercellen," bekent Bauhuis. Schermer: "Van een wafer met 24 procent rendement hielden we nadat we met heel veel moeite de cel eraf hadden gepeld nog maar 10 procent over." Bauhuis: "En die deed het dan ook nog maar eens één dag."

Maar oefening baart kunst en dit kunstje lukt inmiddels zonder verlies van rendement. Belangrijkste winst is dat met de

De perfecte cel

In januari dit jaar realiseerde de zonnecelgroep van John Schermer het wereldrecord met 26,1 procent rendement voor enkelvoudige zonnecellen. Concurrerende grote zonnecellaboratoria uit Duitsland en de VS hadden het nakijken. Trots laat Schermer een tabel zien in de officiële *Solar Cell Efficiency Tables*. "Dit verschijnt één keer per half jaar, dat is dus heel spannend. Wij hadden in juli 2008 al de 26,1 procent gehaald, maar dat komt er dan pas in januari 2009 in. De vraag is dan 'komen wij er ook echt in?' Het kan natuurlijk zijn dat er in de tussentijd iemand anders je record al heeft gebroken. Maar dat was gelukkig niet zo. We staan er nog steeds. Maar nu willen we weer op dit lijntje komen." Hij wijst naar de grafiek van meer-
voudige cellen, waarbij verschillende zonnecellaagjes op elkaar gestapeld worden, waardoor het rendement als het ware optelt. Het record van deze cellen staat op 40,1 procent.

De Nijmeegse zonnecellen worden gemaakt van directe halfgeleiders met een perfecte kristalstructuur. Het meest rendabele en door de Radboudgroep best uitontwikkelde materiaal is galliumarsenide (GaAs). Het rendement kan nog verder worden vergroot wanneer meerdere laagjes, gevoelig voor verschillende golflengtes uit het zonnenspectrum, gestapeld worden. Op die manier kan per oppervlak een groter deel van het zonlicht worden omgezet in elektriciteit.

Met de wereldrecordhoudende GaAscel als basismateriaal is de groep van Schermer nu op zoek naar de meest efficiënte 'stapelcel'.

zwarte armen naar ons uitstrekken. Later zal Bauhuis zijn handen in de handschoenen steken om te laten zien hoe een wafer in de zuurstofvrije kast in het apparaat geplaatst wordt, om de cel te 'groeien'. Naast de handschoenenkast is een vak waarin het groeien daadwerkelijk plaatsvindt. Bauhuis laat zien dat er drie kleine buisjes in een cilinder boven het dunne germaniumplaatje lopen. Hierdoor worden de verschillende gassen geleid die in juiste verhouding, temperatuur en druk zullen neerslaan op het rondtollende basisplaatje. Die neerslag vormt het werkzame laagje van de zonnecel. In het compartiment naast de 'groeikast' staat een batterij flesjes met buisjes eraan, daarboven een wirwar aan metalen kastjes en metertjes, die de tempe-

ratuur en druk regelen en weer-geven. "Hier wordt heel precies de samenstelling en kwaliteit van het materiaal gecontroleerd", legt Bauhuis uit. Elk materiaal heeft een bepaald atoomrooster dat bepaalt hoeveel licht uiteindelijk kan worden opgenomen. Zelfs de eenvoudigste enkelvoudige cel bestaat uit minimaal vier materiaallaagjes. Met het apparaat wordt getest wat de optimale verhouding is voor het beste rendement. Omdat uiterst nauwkeurig op het juiste moment, onder de juiste druk en temperatuur een bepaalde stof moet worden toegevoegd, gebeurt dit proces inmiddels computergestuurd. Technicus Erik Haverkamp won in 2008 de Troosterprijs met de software die hij hiervoor ontwikkelde. Een druk op de computer.

Bauhuis schakelt de machine in. Met een sissend geluid wordt waterstofgas door de buisjes geleid, dit neemt de andere gassen mee, die in de reactorbuis uit elkaar zullen vallen en neerslaan op de bodemlaag. Na enkele uren is de lagenstructuur van de cel klaar, maar de zonnecel is nog lang niet af. Dit exemplaar zal eerst nog moeten afkoelen, zegt Bauhuis. Dan moet er nog een anti-reflectielaag worden aangebracht (hoe zwarter de cel, hoe beter het zonlicht geabsorbeerd wordt), en een metalen rastertje waarmee de stroom uit de cel geleid kan worden. Tot slot worden, als laatste stap, alle cellen in het eigen lab doorgemeten.

Zonnepanelen op het Huygens

We staan inmiddels in een volgend lab. Een geelverlichte ruimte. Het blauwe licht is weggefilterd omdat de fotolakken die worden gebruikt hierop reageren. "En dat moet ook juist, maar niet de hele tijd." Hier neemt technicus Peter Mulder het van Bauhuis over, die dankbaar aan de vergeten boterhammen gaat. Mulder is de huisexpert als het gaat om lithografieschrijven met licht- en het aanbrengen van metaalpatronen. Hij heeft bijvoorbeeld na vele berekeningen bepaald wat voor metalen rastertje het meest optimaal werkt. Ook dit komt behoorlijk precies. De metalen lijntjes moeten de cel niet te veel bedekken, want dan kan het licht niet meer op het onderliggende laagje vallen. Maar je moet wel voldoende metaallijntjes hebben

om zonder al te veel weerstand de energie te kunnen afvoeren. Mulder trekt een laatje open met kleine klompjes metaal. Hij zoekt goud, niet bepaald het goedkoopste basismateriaal. "Zilver kan ook, maar dit geleidt het allerbeste, en je hebt gelukkig maar héél weinig nodig." Voordat die perfecte cellen ons dak op kunnen, "gaat er nog wel wat water door de Waal", tempert Schermer het enthousiasme. Al worden ze misschien binnen een jaar of twee al opgenomen in prototypes, commercieel worden ze pas aangeboden als er een garantie van 20 tot 30 jaar gegeven kan worden. Hij is hard bezig de universiteit, de gemeente en een aantal bedrijven warm te krijgen om zonnepanelen op het dak van het Huygensgebouw te plaatsen, zodat de cellen getest kunnen worden met echt buitenlicht. Nu gebeurt dat in het lab met een standaard spectrum. Nepzonlicht dus, waardoor de rendementen gemeten bij verschillende labs onderling met elkaar vergelijkbaar zijn. "Maar dat heb je buiten niet." zegt Schermer. "En eigenlijk wil je toch weten wat je werkelijke opbrengst is door het jaar heen. Zo zouden we prototypes van bedrijven kunnen testen, of ze wel *weatherproof* zijn bijvoorbeeld. Maar het mooiste zou natuurlijk zijn om onze eigen cellen met een concentratorsysteem hier op het dak te hebben. Dat is uiteindelijk het ultieme doel." ★

Tekst: Ilse Schuurmans
Fotografie: Dick van Aalst

Na jaren dominantie van minimal techno is nu het uitbundige feest weer terug op de dansvloer. Dankzij dj's en producers die het vizier op Zuid-Amerika en Afrika hebben gericht. Dat maakt van de Music Meeting, waar Brazilië dit jaar de rode draad is, het hipste festival van het Pinksterweekeinde.

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

Funk uit de sloppen

Als of je de lokale dorpsgek bent. Zo word je aangekeken als je zegt dat wereldmuziek anno 2009 uitermate hip is. En toch is er geen woord van gelogen. Wereldmuziek heeft nog flink te lijden onder het hardnekkige imago van een publiek bestaande uit mannen op sandalen, vrouwen in batik en vrij opgevoede, in het wild rondrennende hippiekinderen. En natuurlijk zijn die er ook weer op de Music Meeting. Maar wie daar omheen weet te kijken, ziet een festival dat misschien tegelijkertijd met Pinkpop wordt gehouden, maar een stuk progressiever programmeert en waar je de nabije toekomst van de westerse muziek kunt horen. Die toekomst ligt namelijk buiten het westen. Dat popmuzikanten verder dan

Europa en de Angelsaksische landen kijken, is al zo oud als Paul Simons *Graceland*. Timbaland, Björk en Kanye West hebben de laatste jaren India en Afrika in hun muziek laten doorklinken. Maar sinds kort is de aandacht voor niet-westerse muziek groter en structureler.

Disco vermomd als funk

Het is begonnen bij Diplo. De dertigjarige Amerikaan Wesley Pentz, die achter de naam Diplo schuilgaat, werd bekend als het vriendje en het muzikale brein achter zangeres M.I.A.. Voor haar produceerde hij in 2005 het nummer *Bucky Done Gun*. Het is een regelrechte kopie van het Braziliaanse nummer *Injeção* van Deize Tigrona. Diplo is wildenthousiast over de muziek uit de Braziliaanse sloppenwijken. Baile funk heet het, of funk

Zien op de Music Meeting

Seun Kuti

Afrobeatkoning Fela Kuti heeft meer dan een zoon op de wereld gezet. Zoon Seun is een stuk bozer dan zijn halfbroer Femi. Seun Kuti is de Rage Against The Machine van de afrobeat. Iemand die oprecht boos is en ook echt iets heeft om boos over te zijn. Hij heeft de band van zijn overleden vader mee om hem te ondersteunen.

Tumi & The Volume

Hiphop op zijn Zuid-Afrikaans. Met een liveband, zoals we dat kennen van The Roots, en een dichter als voorman. Het zit in de buurt van wat het Nederlandse Relax maakt.

SpokFrevo Orquestra

Guillermo Scott Herren, beter bekend als Prefuse 73, heeft zich voor zijn nieuwe Savath & Savalas-album laten inspireren door muziek uit het Braziliaanse Recife. De bigband SpokFrevo Orquestra maakt dansbare fanfaremuziek uit die regio. Dat klinkt veelbelovend.

Nomo

Afrobeat, maar dan door Amerikanen. En die gooien er dance doorheen, maar ook dub, funk en jazz. En als het überkritische Pitchfork het nieuwe album een 8 geeft, dan moet er iets speciaals aan de hand zijn.

carioca, of favela funk. Het is trouwens helemaal geen funk wat de Brazilianen maken. De baile funk dateert uit de jaren zeventig, toen de arme Braziliaanse bevolking enthousiast raakte over Amerikaanse disco, hiphop en electrofunk. Niet alleen was de muziek nauwelijks verkrijgbaar, ook verstond niemand Engels. Dus nam men de instrumentale versies van de nummers en zong er in het Portugees overheen. Sinds eind jaren tachtig is de baile funk steeds populairder geworden. Zelfs in de favela's (sloppenwijken) waar de huizen armoe-dig zijn, doen computers hun intrede. En dus wordt het maken van muziek en de verspreiding ervan steeds gemakkelijker. "De arme mensen; de mensen die niks hebben, maken de dingen die het beste zijn", heeft Diplo al gezegd. Hij is geregeld de favela's ingetrokken om feesten mee te maken en muzikanten te ontmoeten. Diplo is een van de eerste liefhebbers, doorsnee Brazilianen kijken neer op het geluid van de sloppenwijken. Diplo maakt niet alleen meerdere mixtapes, waaronder eentje samen met M.I.A., vol met baile funk, hij tekent ook de Braziliaanse groep Bonde do Rolê op zijn eigen label. De producer is allang niet meer de enige die het vizier op Rio de Janeiro heeft gericht. Ook Duitser met Nederlandse roots, Daniel Haaksman, heeft op zijn *Funk Mundial* Braziliaanse MC's gemixt met westerse producers. De belangrijkste reden voor de Braziliaanse invasie van de westerse dansvloer is de huidige staat van de dance. De saai, en voorheen zo dominante, minimal techno loopt op haar laatste benen. In de overige dance is weinig vernieuwing te bespeuren. En dus is er alle ruimte voor het echte feest. Opzwepende ritmes, Braziliaanse mc's die in het Portugees rappen over seks, geweld en al het andere wat in de

favela's aan de orde van de dag is en dansjes waarin wild met de billen kan worden geschud.

Kuduro

Niet alleen baile funk is het nieuwe geluid op de dansvloer. Uit Argentinië komt het net zo opzwepende geluid van de *nueva cumbia*. Uit het Afrikaanse Angola komt *kuduro*. En ja hoor, daar zijn ze weer, ook M.I.A. en Diplo hebben een vinger in de pap bij kuduro. M.I.A. zingt mee op de grootste hit van Buraka Som Sistema, de bekendste kuduroband. Diplo heeft de band op sleeptouw genomen. Wie op Youtube het nummer *Sound Of Kuduro* zoekt, hoort niet alleen het nummer met M.I.A. maar ziet ook hoe wild Angolezen daarop kunnen dansen. Kuduro is een combinatie van Afrikaanse, Caribische en housemuziek. Overigens is dat Buraka Som Sistema helemaal geen Angolese groep, het zijn Portugezen. In de arme wijken van Lissabon zit het vol Angolese immigranten en wat voor de baile funk geldt, geldt ook voor kuduro: het is leuk in de originele uitvoering, maar in combinatie met westerse dance en productietechnieken komt het pas echt goed tot zijn recht. Behalve baile funk, kuduro en *nueva cumbia* zijn er ook nog *tecno brega* (Brazilië), *kwaito* (Zuid-Afrika) en vele andere avontuurlijke muziekstijlen die klaar staan om met de westerse muziek te worden gecombineerd. We gaan het de komende jaren meer en meer terughoren. Dit jaar staat Brazilië centraal op de Music Meeting. En wat daar vandaan komt, is misschien toch net iets interessanter dan, om met Raymond van het Groenewoud te spreken, het zoveelste kutbandje uit Engeland. ★

Tekst: Alex van der Hulst

30 mei – 1 juni, Park Brakkenstein, www.musicmeeting.nl

Doen&laten

Tekst: Alex van der Hulst

Film Duplicity

Daar is ie weer. Clive Owen, de Britse acteur met de ferme kin, schitterde pas nog als speurneus in *The International*. In *Duplicity* is hij wederom speurneus, al zit hij nu meer in de spionagehoek. Het bewijst voor de tweede keer dat Owen de ultieme James Bond is, waarschijnlijk beter nog dan de huidige. In *Duplicity* speelt hij tegenover Julia Roberts die hetzelfde werk doet. En twee spionnen op één kussen, daar komt argwaan van. Zoals gewoonlijk in spionagefilms wordt er dubbelspel gespeeld, in dit geval zelfs driedubbel. Dat maakt *Duplicity* er niet makkelijker op. Je moet goed blijven opletten en een tweede keer kijken is een optie. Al is dat voor een film van twee uur, die soms wat vaart mist, toch een behoorlijke zit.

Vanaf 28 mei, Lux

Muziek HiphOp de Campus

Het zijn nog net geen tulpenbollen, maar hiphop is wel een typisch Nederlands product geworden. Met dank aan Extince, Osdorp Posse, Jiggy Djé, Opgezwolle, Typhoon, Winne, de Jeugd van Tegenwoordig en andere hiphopgrootheden die de afgelopen jaren het niveau in Nederland op een hoger plan hebben gebracht. De aanwas van nieuw talent is dan ook flink. Het ene talent is onderscheiden, zoals Grote Prijswinnaar Skiggy Rapz, het andere talent kan op veel respect uit de scene rekenen, zoals Grijsje Massa. En dan is er nog het echt jonge talent, zoals de zestienjarige Fotosynthese. Iets om te gaan zien, vooral omdat hiphop in het Cultuurcafé helaas een schaars goed is.

Dinsdag 2 juni, 20:00 uur, Cultuurcafé, gratis

Symposium Survival of the Healthiest

Met gezond doen kun je de dag aardig vullen. Yakult drinken, vitamintjes slikken, sporten, fruit eten, groente uitzoeken, veel slapen en stress vermijden. Maar waarom zou je eigenlijk? Voor twee jaar langer in het bejaardenhuis? Menig student voelt zich kiplekker met een paar uur slaap, veel bier, drie keer per week pizza, een gezonde afkeer van groen voedsel en het uitwisselen van onhygiënische lichaamssappen met jan en alleman. Dus wat heb je er eigenlijk aan, dat gezonde gedoe? Die vraag wordt gesteld en hopelijk ook beantwoord bij *Survival of the Healthiest*. Een symposium waar Hans Hoeken, hoogleraar bedrijfscommunicatie en Evert van Leeuwen, hoogleraar medische ethiek, zich over dit onderwerp zullen buigen.

Vrijdag 29 mei, Trianon, 20:00 uur, gratis

Muziek Nijmegen Rockcity

Of Nijmegen nu wel of geen rockcity is, de campagne loopt in ieder geval als een trein. Stoere shirts en een flitsende site laten er geen twijfel over bestaan dat op iedere Nijmeegse straathoek de rock & roll te vinden is. Met de promotie zit het dus wel snor, nu de muziek nog. Het eerste bewijs moet komen van drie Nijmeegse rockbands die in Merleyn moeten laten zien dat Eindhoven vergeten kan worden als vaandel-drager van de vaderlandse rock. Die drie bands zijn Barbarella (stoner), Black Bottle Riot (bluesrock) en Navarone (Amerikaans georiënteerde rock). Goede en fijne rock, maar of dit de rest van rockminnend Nederland in aanbidding op de knieën krijgt is nog even afwachten.

Vrijdag 5 juni, Merleyn, 21:00 uur, 6,- euro

Nieuw: Intensive Language Programmes Grensverleggend in taaltrainingen

Persoonlijk, academisch, fris en op maat. Dat zijn de Intensive Language Programmes van het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen (UTN). Vanaf september biedt het UTN kwalitatief hoogstaande trainingen, op een ontspannen en gedegen manier, op de bijzondere locatie van Huize Heyendaal. Beleidsmedewerkers, managers, staffunctionarissen, universitair (hoofd)docenten en hoogleraren leren in korte tijd een taal beter beheersen. Het grensverleggende recept? (Near) native toptrainers, realistische oefensituaties, individuele aandacht en een aantrekkelijk avondprogramma. Directeur Liesbet Korebrits: 'In vijf dagen leren deelnemers uiterst effectief communiceren in de doeltaal.'

José Bakx, Liesbet Korebrits en Inez Zondag (vlnr)

Tekst: Anna van de Weygaert / Foto: Duncan de Fey

Een internationaal congres voorzitten of een presentatie geven in het Engels voor een internationaal publiek. Zakendoen in het Duits. De meeste mensen krijgen het er een beetje benauwd van. Je communiceert minder makkelijk en spontaan dan in je moedertaal en soms kom je wat minder genuanceerd over. Maar hoe verbeter je je taalvaardigheid als je een overvolle agenda hebt? Daar heeft het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen (UTN) een pasklaar antwoord op. In september start het UTN met Intensive Language Programmes in diverse talen, speciaal voor mensen die in korte tijd hun taalvaardigheid willen verbeteren.

Een perfecte uitbreiding van het bestaande cursusaanbod van het UTN, vindt rector magnificus Bas Kortmann: 'De top van het bedrijfsleven en van de universiteit vraagt om cursussen van uitstekende kwaliteit. Internationalisering is een van de belangrijkste punten in het nieuwe Strategisch Plan (2009-2013) van de Radboud Universiteit. Daarbij past dat we intensieve trainingen van topkwaliteit in huis hebben.'

Hoogwaardige voorzieningen

Om die ambitie waar te maken, werkten José Bakx, Liesbet Korebrits en Inez Zondag van het UTN hard aan het ontwikkelen van een speciaal concept voor Engels: het Intensive English Programme. Een training waarin cursisten in vijf dagen effectiever leren com-

municeren in de doeltaal. Groepslessen, individuele lessen, een case study en zelfstudie in het digitale talenlab wisselen elkaar af. In een gevarieerd en bijzonder avondprogramma volgen de deelnemers onder meer lezingen en debatten. De cursisten werken aan een eigen portfolio dat hun vorderingen zichtbaar maakt. Ze krijgen na afloop een certificaat met een ontwikkelingsanalyse en advies voor vervolgstappen. Het UTN werkt hierbij samen met tal van partijen binnen de Radboud Universiteit Nijmegen. Dat maakt het zo bijzonder, vertelt de UTN-directeur. 'We hebben gekozen voor een multidisciplinaire en dynamische cursus. Zo houdt een gastdocent van de Radboud Universiteit een lezing in het Engels over een actueel human interest onderwerp, verzorgen studenten van de Radboud Honours Academy een discussieavond en wordt een Britse literatuur- of filmavond georganiseerd.'

Manager Inez Zondag vult aan: 'De intieme locatie van Huize Heyendaal biedt een ambiance en uitstraling die past bij ons ambitieniveau. We maken gebruik van hoogwaardige voorzieningen, zoals een modern digitaal talenpracticum en Blackboard. Tijdens de cursus verblijven de deelnemers in een comfortabel hotel en eten ze 's avonds in uitstekende restaurants in en rondom Nijmegen.'

Onderdompeling

In vijf dagen je taalvaardigheid aantoonbaar verbeteren, kan dat eigenlijk wel? Jazeker, zegt professor

Gerard Westhoff, emeritus hoogleraar didactiek van de moderne talen. Hij was tot voor kort verbonden aan het Interfacultair Instituut voor Lerarenopleiding, Onderwijsontwikkeling en Studievoordigheden (IVLOS) van de Universiteit Utrecht. 'Als je vijf dagen wordt ondergedompeld in de doeltaal kun je veel bereiken. Je leert een vreemde taal het effectiefst als je die net boven je actuele niveau krijgt aangeboden. Door te werken met (near) native speakers creëert het UTN levensechte oefensituaties. Interculturele aspecten neem je dan zonder veel extra moeite mee. Je ontwikkelt strategieën om problemen direct op te lossen.' Dat is precies wat de cursus beoogt, aldus manager José Bakx. 'We werken zeer intensief aan vaardigheden. De cursist vergadert, rapporteert, onderhandelt en argumenteert in de doeltaal. Realistische taken die zo veel mogelijk aansluiten op wat de deelnemers ook in hun werk doen. De trainers schromen echter niet om grammatica- of uitspraakregels te behandelen als dat nodig is.'

Goede mix van deelnemers

Voor de Intensive Language Programmes die starten in september bieden zowel het college van bestuur van de Radboud Universiteit als de raad van bestuur van het UMC St Radboud een financiële ondersteuning. Hierdoor profiteren medewerkers van een flinke korting op de trainingskosten. Deelnemers van buiten zijn eveneens van harte welkom, benadrukt Zondag. 'We mikken op een goede mix van mensen uit de profit- en non-profitsector en uit de universitaire wereld.' Korebrits: 'De trainingen vormen een perfecte aanvulling op ons bestaande aanbod aan taal-cursussen. Via een zorgvuldig intakegesprek geven we kandidaten een passend cursusaadvies. Voor de een zal een intensieve taaltraining het meeste rendement opleveren, voor de ander is misschien een wat langer lopend traject beter.'

Meer weten over Intensive Language Programmes?

Neem contact op met het UTN, T. (024) 361 61 66, E. utn@let.ru.nl of kijk op www.ru.nl/utn.

Intensive Language Programmes

- Kwalitatief hoogwaardige trainingen op academisch niveau
- Deelnemers bereiken in een aantal dagen een hogere taalvaardigheid
- Training van (near) native speakers in realistische oefensituaties
- Persoonlijk en op maat
- Aantrekkelijk avondprogramma
- Inspirerende omgeving met comfortabel verblijf
- Aanbod voor de talen: Engels, Duits, Frans, Spaans, Italiaans, Russisch en NT2

Studentenraad Actueel

Koran, oorspronkelijk onderdeel van de bibliotheek van Abdülhamid II, 1842-1918.

Een herhaling van zetten

Bij iedereen een bekend gegeven. Drie keer dezelfde positie op het bord betekent dat de twee partijen meewarig mogen kijken naar het slagveld dat ze hebben aangericht en mekaar een hand geven voor de remise. De ene hand is altijd steviger, opgewekter en zelfverzekerder dan de andere. In tegenstelling tot wat vaak gedacht wordt, kent iedere remise een winnaar en een verliezer.

Voor de tweede maal wordt in de raad gediscussieerd over het voortbestaan van de studie Arabisch. De faculteit Letteren ziet geen brood meer in de noodlijdende opleiding, die op het moment dat dit stuk ter perse gaat twee aanmeldingen telt voor het komende jaar. Daarentegen ziet de faculteit Religiewetenschappen wel brood in het overnemen van de studie met een daarmee gepaard gaande verandering in het onderwijs. Het unieke van de opleiding Arabisch hier, ten opzichte van het alternatief in Leiden, is het uitgesproken talige

karakter ervan, gecombineerd met geschiedenis, cultuur en onderzoeksmethodologie. Een klassieke talenstudie dus. Kennis over islam speelt in de huidige opleiding een kleine rol.

Voorop gesteld: u en ik zijn beiden een beetje hypocriet. Deze discussie is met dezelfde argumentatie eerder gevoerd en heeft slechts één jaar geleid tot een marginale stijging in het aantal inschrijvingen. Zonder voorbij te gaan aan het maatschappelijk debat dat rond de Arabische wereld en de islam woedt (waar onze studie Arabisch natuurlijk en unieke springplank voor is) raakt de discussie nu een veel fundamenteeler punt. Een academie heeft, behalve als opleidingsinstituut, ook een maatschappelijke functie in het bewaren en veilig stellen van kennis. De samenleving mag erop vertrouwen dat kennis die uniek is, maar ontegenzeggelijk van waarde, bewaard blijft in de academie. Het overhevelen van Arabisch en de natuurlijk

daarmee gepaard gaande reorganisatie, zorgt voor een verlies in expertise dat niet snel goed te maken is. Verloren expertise is verloren en moet met veel inspanning teruggevonden of herontdekt worden. De laconieke woorden van de collegevoorzitter hierover (“dan beginnen we toch gewoon overnieuw, een frisse start!”) en het schoolmeesterachtig zwaaien met financiële consequenties (“de laatste kans”, “wij staan niet garant voor eventuele tekorten door de reorganisatie”) en de genante desinteresse bij de faculteit Letteren voor haar enige niet-Westerse opleiding dragen bij aan mijn eerder geuite twijfel over hoe de organisatie RU zich nog verhoudt tot mijn beeld van een academie.

Laten wij nu alvast de hand schudden. Arabisch laten zoals het is. Een diepte-investering doen in het bewaren van kennis en laat onze hand hierin de krachtigere zijn.

Jaap Jaspers

Refter langer open

De USR heeft sinds afgelopen jaar het contact met het Facilitair Bedrijf van de universiteit verbeterd en we kunnen nu direct de wensen van de studenten over bijvoorbeeld alle horecaoutlets en de campusshop direct doorspelen naar degenen die erover gaan. Van studenten hoorden wij ook dat de sluitingstijden van de Refter krap waren en dat studenten liever nog wat later op de avond een maaltijd zouden willen eten. Wij hebben dit weer teruggekoppeld naar het Facilitair Bedrijf en dit heeft geresulteerd in de proef die in juni gaat draaien in de Refter: langere openingstijden.

Van 2 tot en met 25 juni is de Refter op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag 's avonds een half uur langer open én worden er een half uur langer maaltijden geserveerd. Wij denken dat dit een goed begin is en ertoe zal bijdragen dat studenten meer op de campus blijven hangen. Tegelijk met de langere openingstijden zal de Refter ook op vrijdag een uur eerder dicht gaan. De vrijdag is verreweg de rustigste dag in de week en het zal dan ook weinig studenten raken.

Mocht je als student een klacht of idee hebben over de horeca op de campus, laat het ons dus weten! De USR wil ervoor zorgen dat de horeca op de campus zoveel mogelijk aansluit op de wensen van de studenten en kan daar, met jullie input, ook voor zorgen.

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentensraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Maatjes gezocht

Dienst Studentenzaken start het project 'Optimaal studiesucces voor studenten met een specifieke hulpvraag. Onderdeel is maatjesbegeleiding voor studenten met een psychiatrische/psychologische diagnose depressieve klachten, ADHD, autisme en persoonlijkheidsstoornissen, dyslexie, of een lichamelijke beperking/chronische ziekte. Voor het komend studiejaar worden studenten gezocht die medestudenten met een specifieke hulpvraag willen begeleiden met de organisatie van de studie en het leven daaromheen. Er is vooraf een training en ook begeleiding/scholing tijdens het traject. Meer informatie: g.degroot@dsz.ru.nl o.v.v. 'maatje 2009-2010'. De informatiebijeenkomst is op 9 juni van 12.30 - 13.30 uur. www.ru.nl/studenten

Wijziging sluitingstijd 'De Rafter'

Op verzoek van de studentenafvaardiging in de USR gaat voor een proefperiode van 2 juni t/m 25 juni de Rafter op proef de sluitingstijd op maandag t/m donderdag uitbreiden tot 19.30 uur. Op vrijdagavond zal De Rafter een uur eerder sluiten, om 18.00 uur. www.ru.nl/fb

KOORTSfestival

Studententheater Imtekato organiseert op 10, 11 en 12 juni een driedaags theaterfestival. Optredens van o.a.: 'Mag Ik Even Storen', 'Bedriegt', 'The Refugees', 'Winnaar Kunstbende Gelderland', discipline theater. Entree: € 6,- per avond. Plaats: Het Kolpinghuis: Smetiusstraat 1, Nijmegen. Reserveren: imtekatostudent.ru.nl www.ru.nl/imtekato

Nieuwgezicht

Naam Mark Bicknell

Leeftijd 44

Was Leidinggevende afdeling inkoop van een elektrotechnisch installatiebedrijf

Is Strategisch inker (1,0 fte)

Sinds 1 april 2009

Vanuit een installatiebedrijf naar de Radboud Universiteit. Een wereld van verschil?
"Ik zat in de scheepsbouw. We werkten aan olietankers, baggerschepen en luxe-jachten. Na tweeëntwintig jaar bij dezelfde baas was ik toe aan iets nieuws."

Even wennen?

"Ja, dat is het wel. De organisatie is compleet anders en de diversiteit van het werk is hier enorm. Gisteren had ik een afspraak in het sportcentrum, vanochtend in de UB. Alleen die twee onderdelen verschillen al enorm van elkaar en dat is nog maar een klein deel van mijn werkterrein."

Wat wordt jouw uitdaging hier?

"Er mag soms wat doelmatiger met geld omgegaan worden. Denk aan het drukwerk. De ene partij heeft een voorkeur voor die drukker, de andere weer voor een andere en intussen werken we met circa veertig verschillende drukkers. Dat is niet te managen. Op dat soort punten ligt een hoop verbeteringspotentieel."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Acht jaar geleden kochten mijn vrouw en ik een huis uit 1923. Intussen is het zo goed als af, maar dat huis heeft me een chronisch gebrek aan vrije tijd opgeleverd. Ik probeer af en toe wat te lezen en ik sport graag. Fietsen, fitnessen en hardlopen. Dat laatste het liefst in gebieden van het Geldersch Landschap in de buurt van Berg en Dal. Vanwege een knieblesure kan ik per keer niet meer dan drie kwartier rennen. Daarom neem ik een lekker uitdagend parcours, met veel heuvels. Dan heb ik toch mijn lichaamsbeweging gehad."

Algemeen

Studentenkerk, Erasmuslaan 9A
woensdag om 12.45 uur: Taizéviering.
29 mei, 13.00 uur: Vertrek stiltewandeling naar Plasmolen
Voor studenten en medewerkers.*
19.30 uur: Jongeren Meditatie Groep
31 mei Pinksteren, 9 a.m.: Cath. Euch.
11.00 uur: Pinksterdienst.
1 juni, gesloten
2 juni, 17.15 uur: Meditation Course in English. Please register.*
18.30 uur: Meditatie. Cursus op 5 dinsd.*
19.00 uur, Afgestudeerd en wat nu? i.s.m. Dienst studentenzaken.*
3 juni, 19.00 uur: Meditatie 9. Cursus op 5 woensdagen.*
7 juni, 9 a.m.: Catholic Eucharist
11.00 uur, Tafelfeest voor 8 kinderen.
17.00 uur: Anglican Church
11 juni, 12.30 uur: Roze lunch
* opgeven/register www.ru.nl/studentenkerk

Han Fortmann Centrum

5 juni, 20.00 - 22.00 uur 'De oorsprong van Mindfulness', lezing door Frits Koster
Plaats: Kapel, Erasmuslaan 15.
Kosten: 7,50 euro (studentenkaart)
Info: www.hanfortmanncentrum.nl

Cursussen

Workshop Spelling

8 juni van 10.00 - 12.00 uur: praktisch en doelgericht.
www.ru.nl/utn

Lezingen

Symposium 'Survival of the Healthiest?'
29 mei, 19.45 uur-22.30: symposium door Academisch Heren Gilde Senex Captiosus over de zin of onzin van de gezondheidsmaatschappij, m.m.v. Hans Hoeken, hoogleraar Bedrijfscommunicatie en Evert van Leeuwen, hoogleraar Medische Ethiek.
Plaats: Cafe Trianon, Berg en Dalseweg 33, www.senexcaptiosus.nl

Jubileum GSV 'Excalibur'

5 juni, 18.00 uur: presentatie jubileumboek 'Of kom er gewoon bij!' ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Nijmeegse Geschiedenis Studenten Vereniging (GSV) 'Excalibur'
Café 't Haantje, Daalseweg 19.
www.gsvlustrum.nl

Jan Roes-lezing

18 juni, 13.30-18.00 uur: lezing door prof. dr. Urs Altermatt, hoogleraar moderne geschiedenis (Universiteit van Freiburg, Zwitserland). Coreferaten door mw.prof. dr. Marit Monteiro (RU) en dr. Theo Salemink, (Universiteit van Tilburg)
Plaats; Aula, Comeniuslaan 2.
www.ru.nl/kdc

Filmdebat 'Buddha's Lost Children'

10 juni, 19.00 - 21.30 uur; Soeterbeek Programma i.s.m. Cultuur op de Campus
Film met een inleiding door Paul van der

Velde, hoogleraar Aziatische religies.
Plaats: Collezalencomplex, CC3.
www.ru.nl/sp/buddha

Lezing Roger Scruton

11 juni, 20.00 - 22.00 uur: Lezing 'Beyond Entertainment: Why Music Matters' door de Engelse filosoof en publicist Roger Scruton: Goede muziek heeft méér te bieden dan alleen vermaak en ontspanning.
Plaats: Aula, Comeniuslaan 2.
www.ru.nl/sp/scruton

Seminar Roger Scruton

12 juni, 15.00 - 17.00 uur, seminar rond het thema 'schoonheid' naar aanleiding van het meest recente boek van Roger Scruton, Beauty (2009).
Plaats: Studiecentrum Soeterbeek te Ravenstein
www.ru.nl/sp/beauty
www.ru.nl/soeterbeekprogramma

Symposium "Middeleeuwse pelgrims-tokens en geo-informatica"

18 juni, 10.00 uur: Een symposium t.g.v. presentatie Kunera-website met lezingen die over de middeleeuwse insignes.
Plaats: Linneausgebouw, zaal 3
www.kunera.nl

Cultuur

Cultuur op de campus:

28 mei: Kaf en Koren: halve finale II met Yesterday's Men, Lysogenic Cycle en Partly Disposable
2 juni: HiphOp de Campus: Skiggy Rapz, Grijs Massa & Fotosynthese
4 juni: Theatersportfinale
11 juni: Finale Kaf en Koren
cultuuroopdecampus@dsz.ru.nl

Nijmeegs StudentenKoor Alphons Diepenbrock

27 juni, 20.15 uur: Nijmeegs Studentenkoor Alphons Diepenbrock (NSKAD) in samenwerking met het Pianoduo Blaak de 'Psalmensymphonie' en 'Le Sacre du Printemps' van Igor F. Stravinsky en het 'Gloria' van Francis J. M. Poulenc uitvoeren.
Plaats: Petrus Canisiuskerk, Molenstraat.
Entree: voorverkoop: €10 (€9 met korting): CJP, studentenkaart, kinderen jonger dan 12), kassa: €11 (€10 met korting).
Voorverkoopadressen: Boekhandel Roelants, Van Broeckuijzenstraat 34 en Campusshop, Thomas van Aquinostraat 2.
Reserveringen en informatie: Minke Coenraad, 06 - 33 97 69 04
nskad@student.ru.nl

Benoemingen

Dr. Markus Ullsperger is per 1 mei benoemd tot hoogleraar Biologische psychologie.
Prof. dr. Jo L.H. Bardeel is per 1 juli benoemd tot hoogleraar Journalistiek en Media.

Promoties & Oraties

2 juni, 13.30 uur: promotie dhr drs. W.A.F. Camphuis (Letteren) 'Tussen analyse en opportuniteit. De SER als adviseur voor de loon- en prijspolitiek'.

3 juni, 12.00 uur: promotie mw drs. M.C. Smits (Letteren) 'Schrijven en leren op de pabo. Een onderzoek naar de praktijk-kennis van opleiders Nederlands'.

4 juni, 13.30 uur: promotie dhr drs. M. Truijers (Med. Wetenschappen) 'Aneurysm Rupture. Wall Stress and Strength'.

4 juni, 15.30 uur: promotie mw drs. M.G.W. Scheer (Medische Wetenschappen) 'Angiogenesis in colorectal liver metastases. The role of the primary tumor and angiogenesis on metastatic growth'.

5 juni, 11.00 uur: promotie dhr drs. P. Bult (Medische Wetenschappen)

'Prognostic indicators of primary breast cancer in relation to patient's risk profile'.

5 juni, 15.45 uur: oratie dhr prof. dr. B.R. Bloem (UMC St Radboud) 'Beter worden in beweging'. Plaats: de Vereniging

8 juni, 10.30 uur: promotie dhr drs. G.A. van Wingen (Medische Wetenschappen) 'Biological determinants of amygdala functioning'.

8 juni, 13.30 uur: promotie mw drs. A.H.W. Smolders (Medische Wetenschappen) 'Assessing and improving the management of depressive and anxiety disorders in primary care'.

8 juni, 15.30 uur: promotie dhr E.N. Kikwili (Medische Wetenschappen) 'A systematic introduction of the ART approach in government dental clinics in Tanzania'.

10 juni, 10.00 uur: promotie dhr F. Zaccaria (Theologie) 'Participation and Beliefs in Popular Religiosity. An empirical-theological Exploration among Catholic Parishioners in the Diocese of Conversano-Monopoli in Italy'.

10 juni, 13.30 uur: promotie dhr D.D. Capucio (Theologie) 'Religion and Ethnocentrism. An Empirical- theological Study of the Effects of Religious Attitudes on Attitudes towards Minorities among Catholics in the Netherlands'.

10 juni, 15.30 uur: promotie mw drs. C.P. Trieschnigg (Letteren) 'Dances with Girls. The Identity of the Chorus in Aeschylus' Seven against Thebes'. (Sociale Wetenschappen) 'Waterbath stunning of chickens. Effects of electrical parameters on the electroencephalogram and physical reflexes of broilers'.

11 juni, 13.00 uur: Promotie dhr mr. W.J.G. Uitterhoeve (Letteren) 'Cornelis Kraijenhoff 1758-1840. Een loopbaan onder vijf regeervormen'.

12 juni, 10.30 uur: promotie mw C. Magrath (FNWI) 'The Heart of ATLAS. Commissioning and Performance of the ATLAS Silicon Tracker'.

12 juni, 13.00 uur: Promotie dhr G. Ordóñez Sanz (FNWI) 'Muon Identification in the ATLAS Calorimeters'.

12 juni, 15.45 uur: oratie dhr prof. dr. P. Desain (Sociale Wetenschappen) 'Hoofden bijzaken'

Uitreiking universiteitspenningen

Tijdens de academische zitting bij gelegenheid van de diesviering op 14 mei zijn vijf onderscheidingen uitgereikt.

Universiteitspenningen in brons aan (vnr):

- dhr mr. A.I.M. van Berkum (Faculteit der Sociale Wetenschappen)
- mw L.J.M. Laeven-Aretz (Faculteit der Managementwetenschappen)
- dhr prof. mr. dr. R.P.T.M. Grol (UMC St Radboud)

Studentonderscheidingen aan:

- dhr Frank Leoné (Faculteit der Sociale Wetenschappen)
- dhr Kon Kelei (Faculteit der Rechtsgeleerdheid)

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- **Universitair Docent Politieke Geschiedenis** (o,8 fte)

Faculteit der Letteren

- **(Universitair) Docent Onderwijskunde** (o,8 fte)

Instituut voor Leraar en School

- **Medewerker DIV/Semi-statisch Archief** (o,6 fte)

Bestuurlijke en Juridische Zaken

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Uniek voorbeeld

De opleiding sociologie van de Radboud Universiteit was al de beste van het land. Maar nu gelden de bachelor én master als voorbeeld voor sociologie-opleidingen in binnen- en buitenland. Het unieke kwaliteitskeurmerk is toegekend door de NVAO.

Radboud Universiteit Nijmegen

één in weten

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Chris-Jan van der Heijden (hoofdredacteur), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van der Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob Goossens, Lieke Steijvers, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Walter Breukers, Anouk Broersma, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaeken, Ilse Schuurmans, Ingar Sustrunck, Roel van den Tillaart, Ruud Vos, Charlotte Vroomen, Ron Welters

Columnisten: Mgt

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Michiel Vijselaar, Ruud Vos

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, dr. E. Denessen, S.C.W. ter Hart,

prof. dr. R.S.G. Holdrinet, W. Scholten

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank

1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3612112

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Bert Beelen

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox verschijnt op 11 juni.

VOXBACKSTAGE

Wat? **Afscheid SNUF-directeur Inez Uerz**
Waar? **Villa van Schaeck**
Wanneer? **Woensdag 20 mei, van 17.00 uur tot 21.30 uur**

Gezellige borrels komen soms uit onverwachte hoek. Wie had ooit kunnen dromen dat de afscheidsborrel van SNUF-baas Inez Uerz – type: strenge *ice queen* met felblauwe ogen – zou uitmonden tot een bijna familiair feestje? Wij niet. Het leek De Reünie wel, maar dan zonder de olijke Rob Kamphues. AKKU en SIAM, enkele generaties ANS-hoofdredacteurs: de Villa is een trepunt van oude bekenden. Zo ook **Irene** en **woordvoerder Willem**. Irene: “Willem en ik kennen elkaar nog uit mijn bestuursgebouwtijd. Bij de antropologen zit ik echter beter op mijn plek, het is er minder ambtelijk.” Willem en zijn vertrouwde mantra: “Maar dat ga je niet opschrijven!”

Anco van AKKU roddelt over concurrent SIAM: “Psst, wisten jullie dat SIAM laatst tijdens een USR-vergadering niet kwam opdagen, omdat ze aan het flyeren waren?”

Thomas weet alle *ins* en *outs* over Inez, dankzij een oud bijbaantje bij SNUF. “Dat was hi-la-risch. Waarom? Dat ga ik niet zeggen. Vooruit, zakelijk geformuleerd: het organisatorisch vermogen van SNUF kan zich niet meten met dat van de afdeling Voorlichting van Dienst Studentenzaken.” **Jeroen P.**, werkzaam op die laatste plek, mag zich dus gevleid voelen. Maar liever niet in *Vox*, alsof we Wilma Nanninga in het kwadraat zijn. “Uit jullie achterkantrubriek kan alleen maar iets slechts voortkomen.”

Twitter-goeroe **@jaapstronks** in 140 tekens: “Toen ik bij ANS kwam, werd mij gezegd: let op, SNUF is de hel en Inez de duivel. Maar eigenlijk is het een topmens.” Ze is inderdaad streng, vindt **Rob Cuppen**, nu Sportcentrumbaas, en ooit SNUF-directeur. “Maar dat was ik ook, hoor. Gewoon, omdat je geld hebt te verdelen. Het is een spel, een rol die je aanneemt.” Phocaan **Helen** vergaderde met Inez. “Dan deed ze of ze altijd gelijk had. Dat was natuurlijk niet zo. Ze was zakelijk.” Begin juni emigreert Inez naar het ijskoude Canada. Niet om te gaan boeren zoals Evert van Benthem, maar haar geliefde achterna. SNUF-bestuurslid **Liesbeth** kwam daar pas laat achter: “Toen ze dat vertelde, dacht ik: hè? Ik wist niet eens dat haar vorige relatie over was. Even slikken was dat.” Even slikken is ook De Snik, tijdens Inez’ speech. De vertrekkende directeur – na zeven dienstjaren – bij het enthousiast uitpakken van haar talrijke cadeaus: “Tja, dan zie je iedereen komen voor jouw praatje. Ik kon iedereen zien, al die mensen met wie je iets hebt. Ja. Inez Uerz had emotie: E.M.O.T.I.E.” Subsidiegever SNUF als warme familie, en **Inez Uerz** als ontroerde moeder. ★ AD, RN

Oud-SNUF'er Iris Koffijberg (l) kreeg bij haar vertrek lang niet zoveel cadeautjes als Inez Uerz (r).

Directeur Studentenzaken Wim Brand en SSHN-baas Max Derks. Max: “Inez heeft het goed gedaan. Had je het applaus niet gehoord?”

Irene en Willem. Thomas: “Als ik even oud ben als Willem Hooglugt, wil ik net zulk mooi grijs haar als hij.”

@jaapstronks (l): “Inez mailt me over interessante banen.” Loes: “Inez en ik mailen elkaar wederzijdse complimenten.”

Timo (rechts): “Dankzij Inez kunnen we winst maken als vereniging.”

Thomas (l) en Jeroen P. van afdeling Voorlichting van Dienst Studentenzaken: “Ik wil absoluut niet herkenbaar op de foto.”

(Oud-)SNUF'ers Rob, Liesbeth en Rinske. Rinske: “Geliefd is niet het goede woord bij Inez. Betrouwbaar, zou ik eerder zeggen.”

Joep, Minke en Anco van AKKU rusten even uit in de verkiezingstijd: “Wij zijn ook menselijk.”